

КБ ТИМОЧАНИН

Лист за народне потребе

®

ЗАЈЕЧАР ◊ 15. СЕПТЕМБАР 2007 ◊ БРОЈ 10 ◊ ГОДИНА I ◊ ЦЕНА 48 ДИНАРА

9 771452 881004
ISSN 1452-8819

**ВАПАЈ
УГЊЕТАВАНИХ
ИЛИ ВЛАШКИ
ЕКСТРЕМИЗАМ ?**

**ЕКСКЛУЗИВНИ
ИНТЕРВЈУ
Бора
Борбевић**

**ШКОЛЕ БЕЗ БАКА,
ЦРКВЕ БЕЗ СЛУЖБИ**

**ПУСТА ЗЕМЉА НА
СТАРОЈ ПЛАНИНИ**

Огласи
ГРУП

ТЪМОЧАНИН
БАНКА

САГРАДИМО ХРАМ

ВЪЗНЕСЕНЬЯ ГОСПОДЪЕИ
У ЗАЪЕЧАРУ

ТЕЛУЖИ РАУН 160-131997-37 БАНКА INTESA

- 4 стр. Интервју: Бора Ђорђевић
- 9 стр. Књига о "Загравку"
- 12 стр. Вапај угњетаваних или влашки екстремизам
- 14. стр. Јабуковац: Туга до неба
- 18. стр. По здравље на магарцу
- 22. стр. Паприка злата вредна

- 24. стр. Пас ујео ђака
- 26. стр. Вратна: Капија за сва времена
- 28. стр. Кривовирска вода: Освећена по дру-
ги пут
- 30. стр. ИПСЦ: Куп Феликс Ромулијана 2007
- 33. стр. Сто година скаута
- 37. стр. КБ Огласи

**Резултати другог кола наградне игре
у идућем броју.**

ЕВО НАС ОПЕТ

После летње паузе, „Тимочанин“ је опет у Вашим рукама. Овога пута као месечник, али који сања да се врати на киоске сваке недеље. Јер, нови „тајминг“ је привремен, само предах за консолидацију редакције која се подмладила, освежила и после краћег уходавања журишаће на највише новинарске висове. За почетак, промењен је графички изглед листа по угледу на светске часописе, папир је квалитетнији, темељно се радило на избору и обради тестова. Учинили смо све да будемо бољи него раније јер смо сигурни да Ви то желите и очекујете од нас.

О томе сведоче на десетине писама, мејлова, телефонских позива које сте упутили дајући подршку редакцији, уверавајући нас да смо потребни и на правом путу.

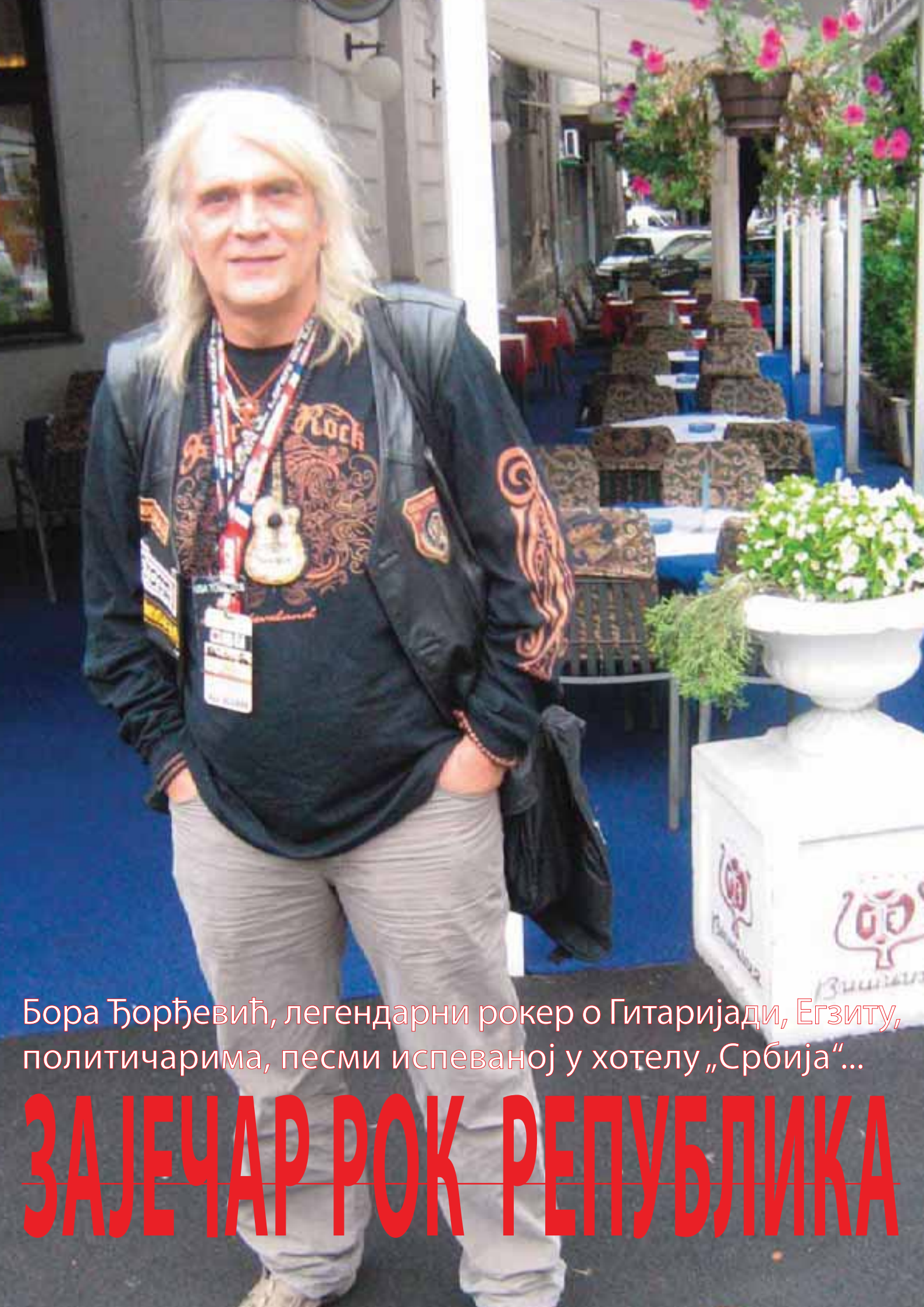
Не намеравамо да га мењамо јер верујемо да су Тимочанима потребне објективне, модерне новине на које су дуго чекали. Остајемо и даље независни, не стављамо ничију капу или амблем. Говорили смо и говорићемо гласно и истинито, без длаке на језику, ни по бабу ни по стричевима. Сигурни смо да је свима доста „фарбања“, „завлачења“, „фолирања“, „муљања“. Тога на нашим странама неће бити, наћи ће се места за све што нас жуља, притиска, мучи, али и радује, весели, чини поносним...

Зато останите уз нас, делићемо и добро и зло и бити Ваш најбољи пријатељ. У Ваше име бићемо рефлектор који осветљава другу страну не баш ведре свакодневице, покушаћемо да откријемо ко мути, а ко бистри воду, одакле дувају ветрови и како наћи добар правац за пловидбу у немирном мору транзиције...

Ненад Ненковић

Оснивач и издавач "KEPI BLANC Group" d.o.o.
Тржно пословни центар Краљевица бб, ламела б, 19000 Зајечар,
E-mail: kbtimocanin@kbgrupa.com,
Телефон: 019/ 432 561, факс: 019/ 443 644
Директор публикације: **Дејан Б. Грујић**
Главни и одговорни уредник: **Ненад Ненковић**
Технички уредници: **Марко Дробњаковић и Младен Николић**
Лектор: **др Љубиша Рајковић**
Маркетинг: **Драган Рајковић**
Консултант дистрибуције: **Саша Фишић**
Број жиро рачуна: 205 - 112668 - 32 Комерцијална банка АД Београд
Штампа: "КРАМЕР ПРИНТ", Београд.

Бора Ђорђевић, легендарни рокер о Гитаријади, Егзиту, политичарима, песни испеваној у хотелу „Србија“...

ЗАЈЕЧАР РОК РЕПУБЛИКА

-Страшно је симпатично, страшно је дирљиво да један Зајечар тако мало завучен, као слепо црево у Србији испоштује Rock'n'Roll, крене тим путевима који нису нимало лаки и нимало комерцијални. То је много тежак пут и због тога желим да Зајечар устраје - поручује Чорба

Идол је многих. Његове песме су химне генерација. Познат је као књижевник, велики Србин, „несуђени“ политичар и прослављени рокер. Критиковали су га да је „зачин у свакој чорби“, а много пута су га „брисали са јеловника“. Почасни је грађанин града Зајечара и човек који је стајао уз Гитаријаду када јој је било најтеже. Наш саговорник Бора Ђорђевић, фронтмен групе Рибља Чорба, радо је пристао на интервју за лист „Тимочанин“ и отворио душу ...

Гитаријада је један од најстаријих рок фестивала. Много пута сте свирали пред Зајечарцима:

- Чорба је много, много пута свирала на Гитаријади, и у својим славним данима и у данима кризе, до дана данашњег. Једна ствар је потпуно јасна, ове године је одржана 41. по реду Зајечарска гитаријада. Енглези би дупе дали да имају толику традицију једне рок манифестације у својој земљи. Не говорим сада само о значају Гитаријаде. Када сам био Саветник министра културе, на прес конференцији, првој коју сам имао у Новом Саду, објаснио сам људима да је Гитаријада значајнија од ЕГЗИТ-а, који се јуче испилио. Мало је фалило да ме линчују.

У периоду док сте били Саветник министра културе, Гитаријада је, чинило се, кренула узлазном путањом.

- Ствари су тада померене са мртве тачке, али мислим да може и даље да се напредује. Стицајем околности, био сам у прилици да помогнем Гитаријади, да убедим људе у министарству да дају коју кинту. Три године сам успевао, касније и кад нисам био на тој функцији, да нека средства дотурим Гитаријади, која увек кубури са средствима, за разлику од ЕГЗИТ-а.

ЕГЗИТ је успешан зато што оног момента кад се заврши један, почињу припреме за следећи. Има пуно пара зато што цела покрајина даје паре, поред спонзора, комерцијална је манифестација, а још се огребу и од Министарства за културу. Када би цео Зајечар заједно дисао за ту манифестацију, онда би Гитаријада сигурно била успешнија.

- Не, једноставно не. Људима сам овде у Зајечару рекао једном приликом да Гитаријада мора да се настави, баш је претило да нестане. Постојала је та опасност. Мора да се настави, макар дошао један човек са гитаром и у било ком зајечарском кафићу одсвирао пар песама. Нек се и то назове Гитаријада да би се традиција одржала.

Гитаријада је, пре свега, рок фестивал и разликује се од ЕГЗИТ-а, који акценат ставља на електронску музику. Да ли је то предност Гитаријаде?

- Предност је 41 година традиције, а ЕГЗИТ је кренуо са електронском музиком да би почео да се вади на Rock'n'Roll-у доводећи Били Ајдола и Rock'n'Roll људе.

- Да ли сте, тада, видели Гитаријаду као место окупљања десетина и стотина хиљада људи?

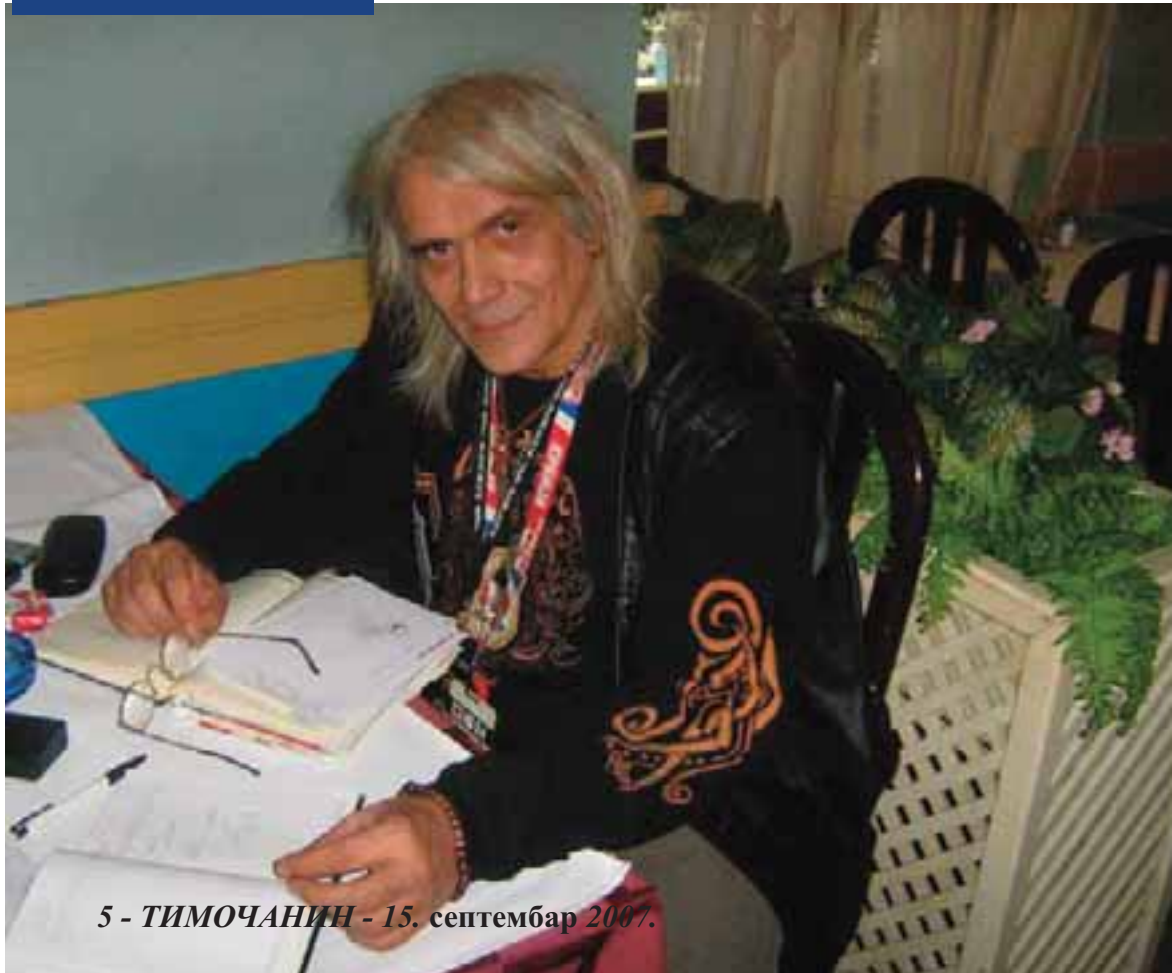
- Не, једноставно не. Људима сам овде у Зајечару рекао једном приликом да Гитаријада мора да се настави, баш је претило да нестане. Постојала је та опасност. Мора да се настави, макар дошао један човек са гитаром и у било ком зајечарском кафићу одсвирао пар песама. Нек се и то назове Гитаријада да

„ П Р А В И Л А П Р А В И Л А “ ...

- Говорили сте о анегдотама. У зајечарским рок круговима кружи још једна, а то је да сте песму „2 динара, друже“ написали у хотелу „Србија“?

- Не, то је трач. Песма је написана у Добоју. У Зајечару је настала песма „Правила, правила“. Не због правила која су владала у Зајечару, већ, једноставно, били смо у соби у хотелу „Србија“. Знам да сам дохватио гитару и да сам са Бајагом полако правио „Правила, правила“.

би се традиција одржала. Уопште није био ту битан број посетилаца, као што ни сад, ове године, на последњој Гитаријади, није био битан број посетилаца, о чему је штампа увелико писала. То сам и њима рекао. „Пишите о Rock'n'Roll-у који чујете.“ Ове године је, заиста, било доста квалитетног Rock'n'Roll-а и нико о томе није писао, сви су писали о томе колико је било људи. То је будалиштина.....то је....баш, баш будалаштина. Гитаријада има шансе да прерасте поново у ону

манifestацију каква је некад била, да поново добије на значају. Место на коме се одржава је идеално, Попова плажа, па то је фантастично!

- Да ли сте чули да су кампери били смештени на Ђубришту?

- Чуо сам. Али, то су ствари које се мењају у ходу.

- Гитаријада траје 41. годину. Шта треба урадити да се ова манифестација врати на стазу старе славе и постане још боља?

- Гитаријада је у старој Југославији окупљала читаву земљу. Долазили су људи из Словеније, Хрватске,.....то је била рок Мека, нешто јединствено. Све је то ишло и функционисало све док није постала мала сеоска приредба, односно кад су политичари сјebали Гитаријаду. Кад је политика умешала прсте, Гитаријада је почела да губи на значају. Ту је био основни гвинт. Покушаји да се врати стара публика присутни су више година. Пуно сам разговаро са људима који организују Гитаријаду, почевши од покојног Косте Чауша, па, наравно, до Пере Дуцића сада.

Да би била оно што уствари јесте, потребно је направити спектакл. Давао сам неке сугестије. Велики је помак ово што је

отишла на плажу. Прво што треба да се уради, јесте да у центар Зајечара, у онај паркић, дођу представници свих политичких странака, донесу ратне секире и закопају их. За та три дана, ко-

-Прво што треба да се уради је да у центру Зајечара, у оном паркићу, дођу представници свих политичких странака, донесу ратне секире и закопају их. За та три дана, колико се одржава Гитаријада, требало би да се прогласи „Зајечарска Рок република“, и да заслужном рокеру, нпр. Жики Јелићу из ЈУ групе., градоначелник преда кључеве града

лико се одржава Гитаријада, требало би да се прогласи „Зајечарска Рок република“, и да заслужном рокеру, нпр. Жики Јелићу из ЈУ групе, градоначелник преда кључеве града. Представник рокера и шеф полиције треба да попуше лулу мира. Да л' ће то бити џоинт или лула мира, није битно, симболично. (смех) Полиција би требало да буде благонаклона, а не да хара и јурца, да интервенише само кад треба и врло дискретно, наравно, против људи који праве криминалне актове.

- У Зајечару је овог лета одржан и први фестивал „Трубе Балкана“. Да ли бисте се сложили са идејом да се у току августа прогласи нпр. „Музичка република“ и да рокери и трубачи попуше лулу мира?

- Што се мене тиче, труба је више везана за Гучу. Традиција је на тој страни, тако да је крајње непотребно правити два трубачка фестивала. То је тотални ћорсокак и то сматрам вишком. Треба погледати боље у правцу Вратарнице оно што је Коста почео, „Сликарска колонија“, и ту евентуално уложити средства у културу, а Гитаријаду раширити мало и на околна места.

- Гитаријада одржана 1992. године је битна за Рибљу Чорбу. Тада сте, на запрепашћење свих присутних, изјавили да свирате последњи пут. Шта је оно што вас је натерало да преломите и касније изјавите да ће „Рибља Чорба“ свирати док је жива?

- То су биле године када сам снимао „Лабудову песму“ и када сам био прилично депресиван. Хвала богу, мислим да је добро што сам променио одлуку. На моју одлуку је утицало то што албум није испао онако како треба и што сам по природи борац и тврдоглав к'о мазга. Свираћу

ТРУЛА БИНА

- На једном од концерата сте пропали кроз бину. Какав је осећај када певате из подрума?

- Да. Бина је била трула, а ја врло тежак. Бина је пукла, пропао сам, али микрофон нисам испуштао и, онако сав изгребан и угруван, наставио сам да певам. Уопште ми није пало на памет да прекидам песму. Мој бенд је свирао, и баш је био тај део „Ја ћу да певам из подрума, ја ћу да певам одоздо.“

док имам шта да кажем.

Интересантна је једна година када је буквално био потоп и није било никакве шансе да се концерт одржи на стадиону. Некако нас је увек на Гитаријади пратила киша. Два дана су концерти одлагани, и оно група што је остало, међу њима и моја, седело је и чекало да се пролепша време. Када се то није десило ни трећег дана, сели смо сви заједно, људи из организације и рокери, а ја сам предложио да узмемо халу и било како одржимо тамо концерт. Хала у Зајечару је катастрофа, катастрофа по питању вентилације пре свега, јер си у моменту пре изласка на

бину гола вода. Знам да је то био изузетно напоран концерт и добро је што нико није колабирао.

- Гитаријада је померена на почетак августа, између осталог, због Фестивала пива у Београду.

- Нека се други померају према Гитаријади, а не Гитаријада према другима, али, нема везе, можда је због извођача тако и боље.

- Када је Гитаријада пролазила кроз највећу кризу, постојала је могућност да се прода Београду. То се није догодило.

- То је јако добро! Треба да буде везана за Зајечар. Ту је настала. Кажем, град мора да буде слојан, а то је у Србији скоро немогуће.

- На последњој Гитаријади сте разувести све „бесне псе“, који су вас дуго критиковали да не свирате песме са првих албума, оне које су вас прославиле као рокера.

- Прво што треба да се уради, јесте да у центар Зајечара, у онај паркић, дођу представници свих политичких странака, донесу ратне секире и закопају их. За та три дана, колико се одржава Гитаријада, требало би да се прогласи „Зајечарска Рок република“ и да заслужном рокеру, нпр. Жики Јелићу из ЈУ групе, градоначелник преда кључеве града

- У Зајечару сам мало хендикепиран наступао, јер сам претходно зезнуо ребра: преморен после неког концерта, стрмопиздио сам се са деветог на осми спрат. У Зајечар сам дошао директно са мора, где сам са напором певао концерте који су, додуше, ишли на плеј бек, било

ми је мало лакше. У Зајечару смо имали живу свирку, тако да сам концерт завршио држећи се за ребра и, с' опрштењем, за килу, која ме мучи извесно време, али коју ћу средити. Можемо ми то и боље, и свирамо и боље. Што се репертоара тиче, Чорба ће увек свирати и нове и старе песме подједнако. Редовна је појава да после сваког концерта дође неко и каже: што нисте свирали ово или оно? Чорба има преко двеста снимљених песама и мислим да, када бисмо свирали све то, то заиста не би било у реду.

- Многи су критиковали ваш концерт у Арени?

- Концерт у Арени је, по репертоару, био врло сличан овом последњем у Зајечару.

- А не видим какву критику могу да упуте. У Зајечару су писали да је било мало људи, уместо да пишу о Rock'n'Roll-у, тамо су писали о томе како сам најављивао бенд, а нису писали да смо одсвирали концерт који је домаћи задатак за све остале како концерт треба да изгледа. То врло нескромно кажем.

- Многе ваше песме су сметале људима из света политике. Шта је оно што вам је помогло и помаже вам да се изборите са свим проблемима које сте имали са политиком?

- Нису то политички проблеми, то су проблеми са којима се сусрећемо и ти и ја, то су животни проблеми. Проблеми ег-

зистенције. Ја не покушавам да правим политичке песме, ја покушавам да правим неке општије песме.

- Многи политичари су се у њима пронашли.

- Пронађу се, шта им ја ту могу! Оно што је основно код Рибље Чорбе, јесте да ми не лажемо људе. На сваком концерту дајемо све од себе. Имамо верне фанове, који нам потпуно верују и које не смемо да слажемо. То су људи који имају истетовиран знак Рибље Чорбе. Њих има и у Бугарској, има их свуда. Не говорим о односу извођач-публика. Ми смо сви извођачи, делимо исте емоције и не лажемо се. Та доследност је тајна опстанка и дугог останка Рибље Чорбе на врху. А ја увек имам мотива да пишем песму, за добру песму увек постоји мотив.

- Шта је оно што вас лично везује за Зајечар и Гитаријаду? Ја сам рођен у Чачку, у једној мањој средини, и ја волим свој град. Страшно је симпатично, страшно је дирљиво да један Зајечар, тако мало завучен, као слепо црево у Србији, испо-

штује Rock'n'Roll, крене тим путевима који нису нимало лаки и нимало комерцијални. То је много тежак пут и због тога желим да Зајечар устраје на том путу.

◆ Саша Грујовић

ПАТИ ДУША...

Специјално за наш лист Бора је прихватио да открије део нове песме још непознатог наслова:

Пати душа напаћена,
горе небо, доле трава,
она лежи разгаћена:
мало п**** проветрава.

Јесте звезда баш упекла
и од зноја сви су мокри,
у хлад си и ти утекла,
али барем п**** покри.

А ја гледам нетремице,
искачу ми нејебице...

ТВРДО СЛЕТАЊЕ

- Познати сте као музичар, рокер, књижевник, велики Србин. Бавили сте се и „летењем“. Лет са бине у публику вам је био хоби. Најчувеније сте извели у Нишу и Загребу.

- То је јако zgodна прича. У Нишу сам скочио после једног сјајног концерта и људи су ме носили на рукама кроз целу халу. Скочио сам у публику, а имао сам мајицу која је имала јаке шавове који су ми се урезали у месо. То је видео човек из обезбеђења па је скочио за мном да ме вади из масе која ми је кидала мајицу. Узео је нож, исекао шавове и том приликом ме је боцнуо. Кад су ме коначно спустили, видео сам да немам ништа на себи, ниједан прстен. Све је било поскидано! Али нема везе, људи воле да задрже успомену. У Загребу су се људи лепо измакли, па сам звизнуо доле. То је био фаталан концерт. Тако сам престао да скачем, а и није zgodно.

**nova turistička agencija
u Vašem gradu...**

Travel Trade
worldwide travels

**od oktobra
sa Vama**

Књига о „Заглавку“ - потресна демографска прича Тимочке Крајине

ПУСТА ЗЕМЉА НА СТАРОЈ ПЛАНИНИ

Старој планини.

- Заглавак је пример за нестајање становништва у Србији-каже Велојић- Репушница је насеље Заглавка које је 1999. године прво изумрло у Србији. Од 2000. године девет насеља у југоисточној Србије је остало без становника. Рецимо, у Папратни у последњих годину дана у само две куће било је три становника. У међувремену, та слика се променила и сада тамо живи само један старац који ће пре зиме отићи код своје деце у Књажевац. Ето, још једног празног насеља. У десет насеља Заглавка живи до десетак становника и тај број се драстично смањује. Неке моје колеге се слажу да на следећем попису 2011. године пописивачи неће залазити у 50 одсто насеља на овом подручју.

Велојић каже да намерно не користи израз села у Заглавку, пошто села имају одређене одреднице које овде недостају, већ говори о насељима, мада је најисправније рећи насеља без становника.

Слика с почетка 20. века, којом се бавио Маринко Станојевић, драстично се разликује од ове с почетка 21. века. Станојевић је писао о насељима у Заглавку са 1.000 становника и бачијама са 500 оваца. Породице су имале седам до осам, а неке и 15 и 20 чланова. Након 100 година у овим насељима живе домаћинства са два до три члана, у већини је један или два члана, просечне старости од 60 до 65 година.

Стара планина је последњих месеци у жижи интересовања многих медија, јер управо овде треба да поникне један од, како познаваоци кажу, најатрактивнијих и најсавременијих зимских туристичких центара не само у Србији и на Балкану, већ и Европи. Градња је већ увелико почела, постављају се ски – лифтови, уређују ски-стазе.... Међутим, они који су осмислили ову причу заборавили су на важну чињеницу, да за развој туризма нису довољни само природни потенцијали, већ мора да постоји и материјална основа – становници на Старој планини, који ће развијати туризма у свом крају. Истраживачи, који су се бавили демографским проблемом, кажу да је сваког дана на Старој планини све мање становника. Напуштена села са руинираним кућама, црквама и домовима културе, на чијим сокацима може да се сретне још по неки старац или старица, је слика пусте земље на Старој планини.

Потресном демографском причом овог краја већ годинама се научно баве Миодраг Велојић и др Олица Радовановић. Они су ових дана промовисали своју другу књигу из едиције „ Становништво Старе планине“, под називом „ Заглавак“. У првој књизи су обрађивали становништво „ Буцака“. Обе ове књиге требало би да се нађу у библиотекама свих оних који

могу да утичу на промену мрачне демографске слике овог краја, да зауставе пропадање једне нације и покрену неки њен нови почетак.

- Циљ наших истраживања је да јавности укажемо на велики демографски проблем овог краја и покренемо људе да нешто учине за себе и будуће генерације – каже Велојић.- Желимо да покренемо истраживања и преко границе, у суседној Бугарској, јер је и на другој страни Старе планине ситуација слична. Желимо да се читав Балкан бави овим проблемом, јер од тога зависи његов опстанак. Не можемо да говоримо о развоју светског туризма на Старој планини и градимо луксузне хотеле, а да нам нестаје становништво. Зар ћемо да увозимо људе да раде у тим луксузним објектима? Почели смо да правимо кућу од крова, а то значи да она лако може да се уруши. Потребно је да што пре зауставимо одлив људи, да уредимо насеља, изградимо путеве и створимо услове за нормалан живот у њима. Нажалост, за нека од насеља је већ касно, али од њих можемо да направимо етно- насеља.

Миодраг Велојић и др Олица Радовановић су се латили ни мало лаког посла. Њихова истраживања трају годинама. Током свог научног рада спровели су 160 анкета у 17 насеља, односно урадили социо- економске анализе и тако 2002. године по-

крнули причу о становништву Старе планине. Пре њих слику „ Зглавка“ на почетку 20. века, једне од највећих регија Старе планине, смештене између Јелашначке реке на северу, Репушничке реке на југу, Трговишког Тимока на западу и државне границе Србије и Бугарске на истоку, а који чине 22 насеља на површини од 276,29 квадратних километара, дао је професор зајечарске гимназије Маринко Станојевић по упутству Јована Цвијића, признатог српског географа. Ово је била основа за даља истраживања Миодрага Велојића и др Олице Радовановић. Међутим, они су се једини бавили истраживањем „ Буцака“. Ово двоје истраживача је од 2003. године до данас обрадио подручје од 550 квадратних километара на

ШКОЛЕ БЕЗ ЋАКА, ЦРКВЕ БЕЗ СЛУЖБИ

Стари људи су говорили да када опусте школе и цркве у неком народу, он треба озбиљно да се замисли над својом будућношћу. У овом делу Тимочке крајине управо се то дешава.

Од 22 насеља Заглавка основне школе данас једино раде у Горњој Каменици, Штрбцу и Трговишту и свака од ових школа има до десет ученика. У насељима Горњег Заглавка, као што су Дејановац и Репушница одлуком СО школе су затворене још 1968. године због малог броја ђака.

На подручју Заглавка налазе се четири цркве и то у Алдинцу, Балиновцу, Доњој Каменици и Радичевцу и ни једна од њих није у функцији. Споменимо да је црква у Доњој Каменици један од културних средњовековних споменика коме истраживачи ни до данашњег дана нису успели да одгонетну ни једну тајну у потпуности. Унутрашњости ове цркве необичне архитектуре, која не припада ни једном одређеном стилу, данас се гнезде птице, а кроз зид олтарног дела цркве посвећене Светом Архангелу Михајлу у Балиновцу, може да се посматра спољашњи свет. Свети Владика Николај Велимировић је записао „пусте цркве, а пусте и душе“.

КУДА СУ НЕСТАЛИ ГОРШТАЦИ

У књизи „Заглавак“, која је мултидисциплинарна, са нагласком на демографију, аутори су описали стање у сваком од 22 насеља. Захваљујући свом географском положају и другим природним погодностима ова регија је рано била насељена. Аутори књиге кажу да су живећи у планинским насељима на овом простору становници успели вековима да очувају

континуитет свог живљења и културног развитка у изворном, неизмењеном облику. Изучавајући порекло становништва и поменуте процесе, Јован Цвијић је приликом својих истраживања истакао чињеницу да у Заглавку има највише старинаца и фамилија којима се не зна порекло. У периоду од ослобођења од Турака (1833. године), па све до средине 20. века, становништво у Заглавку је углавном било староседелачко, са мањим досељавањем из оближњих (етнички сродних) области.

У другој половини 20. века Заглавак постаје изразито емиграционо подручје. Исељавање становништва између два светска рата достиже своју кулминацију. Из Загалвских насеља становништво се исељава претежно у градове и то највише Књажевац и приградско књажевачко насеље Трговиште, потом Зајечар и друге градове у Србији, као и у иностранство. Трговиште је једино насеље Заглавка које бележи демографски раст али је то уствари лажана слика коју ствара досељавање становника из осталих насеља Заглавка, тако да реалног увећања и нема. Становништво Заглавка је систематски расељавано за време краља Александра у насеља која су напустили Турци. Након завршетка Другог светског рата Заглавчани су расељени у банатски Брестовац,

Изучавајући појаву миграционалног становништва, Јован Цвијић је истакао да мора да настану јаки разлози да би људи у једном моменту оставили своју кућу, њиву и родни крај и одселили се у удаљене области, односно да становништво које мигрира мора да има доста смелости и незадрживе тежње за новим и бољим животним приликама да би напустило стару средину. А данашња насеља на Старој планини остављају утисак као да их је једва дотакла модерна, градска цивилизација, тим пре што нека још увек немају ни асфалтни пут, ни електричну расвету. Старе куће у насељима остале су на местима на којима су направљене, али су људи отишли. Коров и коприве полако, али сигурно, освајају давно већ напуштена дворишта. У појединим местима остају да живе само стари мештани али и они убрзано нестају.

Аутори књиге „Заглавак“ кажу да ће са последњим становницима овог дела Старе планине нестати засигурно и трагови старих народа и цивилизација, а шума ће завладати Старом планином... и ту ће бити крај... А можда све ово (надајмо се) представља само нови почетак. Зар у историји човечанства не важи неписано правило да се старе цивилизације почну истраживати тек када потпуно нестану?

◆ Славица Марковић

ПРОМОЦИЈА У МУЗЕЈУ ЈОВАНА ЦВИЈИЋА

Две недавне промоције књиге „Заглавак“ аутора Миодрага Велојића и Олице Радовановић имале су много симболике. У Београду, књига је промовисана у башти музеју Јована Цвијића, који је практично дао смерница за даља истраживања и које су са пуно ентузијазама прихватили аутори ове књиге. На промоцији су о књизи говорили професор доктор Стеван Станковић и професор доктор Милена Спасовски, редовни професори Географског факултета у Београду, као и Деса Николић, саветник Етнографског института Српске академије наука. Промоцији је присуствовао и велики број Тимочана који живе у српској престоници као и научна јавност Београда.

Друга промоција је одржана у селу Трговишту, у коме данас живи највећи број становника Заглавка. Промоција је одржана у вечерњим сатима, како би како каже аутор Велојић, и симболиком било указано на мрачну демографску слику овог краја. Промоцији је присуствовало око 100 људи.

Шта део Влаха Источне Србије тражи од Европе ПОГАЧА ПРЕКО ХЛЕБА

У Тимочкој Крајини постоје организације које окупљају влашку националну мањину из, за њих, само једног разлога: сматрају да су им права угрожена

Бор - Пре шест година у Зајечару је основана невладина организација под називом "Ariadnea filum", што у преводу са румунског значи "Ариаднина нит". Основао ју је Славољуб Гацковић, доктор историских наука који је написао десетак књига о историји, лингвистици и антропологији. Иако Гацковић више није члан те организације, она још постоји са седиштем у Бору.

Србија и Румунија никада нису ратовале,

овдашњи Срби не праве разлику између себе и Влаха, мешовитих бракова има на претек,

КРИВЦИ

Између осталог, саговорник је изјавио како не постоји Тимочка Крајина.

- Тимочка Крајина не постоји. Шта је то? Постоји само Зајечарски и Борски округ, а и за то дељење оптужују јадне, недужне Влахе, односно Румуне...

на сваком радном месту може се наћи мештанин влашке националне мањине... Ипак, кажу да су угрожени.

Чиме?

- Најпре, Власи не постоје! Ми смо Румуни, а реч Влах се углавном користи да би Срби боље разумели. Па ми за себе и немамо реч за "Влах" на нашем матерњем, румунском језику. Као што не постоји влашки језик, тако и не постоје Власи - каже Гацковић.

По његовим речима, Румуна у источној Србији има између триста и триста педесет хиљада, а пописи из 2002. године су намештени.

Овде имамо 154 румунских села. Нека од њих имају више хиљада становника. Пописи су скуп нетачних података. По њима нас је било 46.000. Пописи су намештени!

На питање коме би то уопште користило, Гацковић није одговорио.

Да би пробудила свест успаваних, односно уплашених (од Срба!) Влаха, "Ариаднина нит" је својевремено по Тимочкој Крајини растурила 8.000 жутих летака на којима је писало "не плашите се да се изјасните да сте Румуни".

Чега то да се плаше? Затвора? Логора? Батина?

- Хоћемо да наша деца у школи уче румунски као један од страних језика, хоћемо богослужење на румунском, хоћемо нашу културу. Када смо тражили цркву са богослужењем на нашем матерњем језику, речено је да се обратимо Владики. А какве везе ми имамо са Владиком кад не пристајемо да будемо под патронатом Српске православне цркве и Владике Тимочког - каже Гацковић.

- Тако смо скоро на силу сазидали своју цркву у Малајници, а зидају се још две наше цркве - рекао нам је Гацковић.

По његовим речима, поједини Срби и те како угњетавају његове сународнике.

- Ево примера: наше канцеларије су каменоване, разбијани су прозори, чак је на једној написано "марш из Србије"... И тачно је, има Румуна директора, оних на положајима, али они никад не кажу "ја сам Влах, односно Румун". Боје се.

Чега? Опет питање без одговора...

ПОВИКА НА ОЗНУ

-Лично имам извучену документацију из архива под називом "Рад са Власима" о томе како се ОЗНА понашала према нама. Ту пишу детаљна упутства како радити са Власима да би се они утопили у српство - каже Гацковић

Представници Демократске србијанских влаха

ЖИВНОРМ

БОР - Драгослав Зајкесковић живи у Злоту. Пензионер је и председник странке Демократска заједница Србијанских Влаха. Он је као и већина мештана у борским селима Влаха, и то не крије. Шта више, истиче своје порекло, али одмах наглашава да оно није румунско.

"Пре него што било шта кажем, желим да нагласим да Власи не потичу од Румуна. Упознат сам до детаља са ставовима прорумунски оријентисаних Влаха и они нас стављају у исти кош са Румунима. Власи не по-

ТРИ СЛОВА

Драгослав Зајкесковић је и члан Националног савета Влаха. Савет има 21 члана, али Зајкесковић истиче да је већина оних који су прорумунски оријентисани.

"У Савету нас има 21 члан, али само нас седморица заступамо став да Власи не потичу од Румуна. Недавно смо имали састанак и договарали смо се око формирања печата Савета. Неко је предложио да на печату буде исписан текст на румунском. Ми смо одмах напустили тај састанак јер нећемо дозволити да румунско писмо буде и наше.

Када је реч о писму, Влашки језик се разликује од српског само у три слова. Значи треба размислити знакове за та три нова слова и проблем је решен" поручује Драгослав Зајкесковић.

тичу од Румуна, они су аутохтони народ. Идеје које пропагирају, пре свих, Драгомир Драгић и Крачуновић, спутавају Влахе да размишљају као свој народ и терају их да прихвате Румунију као земљу матицу" - каже за Тимочанин Драгослав Зајкесковић, председник Демократске заједнице србијанских Влаха.

Не могу да разумем ставове Крачуновића и отворено вам кажем да сам помало и љут на њега што завањава многе наше сународнике. Рећи ћу вам само

ократске заједнице
категорично тврде

ИМО АЛНО

СВА ПРАВА

Желим да будем јасан. Сви ти који пропагирају став да су Власима угрожена права у Источној Србији, размишљају прорумунски и Румунију прихватају као своју земљу матицу. Никада то нећу урадити и никада неће Румунија бити моја земља. Живим као слободан Влах у Бору и имам сва права као и сви остали други народи. Ништа ми није ускраћено и позивам ноге Влахе да поразмисле о томе

да су многе невладине организације, пре свих "Ариаднае филум", узеле огромна средства од Румунске државе. Прави пример је ова организација која је од Румуније добила 70.000 евра ради очувања свог језика. Па питам ја вас, за очување чијег језика се боре ти људи. Па румунски није наш језик, а Власи једноставно немају своје писмо - наводи Зајкесковић.

Када чујем да неки Влах каже да су му основна људска права угрожена, само се осмехнем и замолим га да ми каже и објасни, у чему је садржана та угроженост и шта то њега спутава да нормално живи. И тачно знам редослед шта ће ми сваки побројати. Најпре се пожале да њихова деца не могу да уче на матерњем језику у школи, потом да они сами не могу да чују богослужење на свом језику у цркви, и на крају, преко медија не могу чути информације на њиховом матерњем језику - прича Драгослав Зајкесковић. А након тога ја их одмах упитам, КОЈИ ЈЕ ГОСПОДО ТО ВАШ МАТЕРЊИ ЈЕЗИК? Како се зове тај језик и покажите ми писмо којим се пише. Наравно, сви ми укажу да се ради о румунском језику и румунском писму и након тога им лепо објасним да су у заблуди и да Власи не потичу од Румуна.

Димитрије Крачуновић, "Демократски покрет Румуна Србије" ВЛАСИ НЕ ПОСТОЈЕ

- Ми смо Румуни. Власи не постоје, то је погрдни назив за нас. Као кад Роме називате Цигани. А када већ говоримо о њима, да кажем да они имају већа права од нас!- каже Крачуновић

- У Источној Србији нас Румуна има 740.000. Наравно да је попис лажиран. - прво је што нам је рекао Димитрије Крачуновић, пензионисани официр ЈНА, професор румунског језика и председник, како каже, најбројнијег Румунског покрета "Демократски покрет Румуна Србије".

У његовој канцеларији на радном столу стоје две румунске заставе. Српске нема. И он, као и Гацковић, каже да Власи не постоје.

ЖАЛБА ТАДИЋУ

- Мој стан у насељу "Краљевица", као и ова овде кућа се прислушкују. Лично сам писао Тадићу, све му објаснио, и тражио да пошаље специјалце да ми демонтирају прислушни уређај. Међутим, нисам добио писмени одговор, већ ми је секретарица Тадића саопштила како он за то није надлежан - испричао нам је Крачуновић.

- Ми смо Румуни. Власи не постоје, то је погрдни назив за нас. Као кад Роме називате Цигани. А када већ говоримо о њима, да кажем да они имају већа права од нас!- каже нам Крачуновић.

На питање о каквим се ту правима говори, пензионисани официр мења тему.

Говори како је његов покрет најбројнији. Питамо колико има чланова. И док се све светске партије и покрети бусају са огромним бројем својих чланова, Крачуновић даје неочекиван одговор.

- Е, то се не говори. Одмах ће

да нас нападну - каже озбиљно. О томе ко би их напао, не даје одговор.

- Ево, да кажемо да нас има много. Рецимо, већина села зајечарске општине је наше, остала су српска. Циљ нашег покрета је да деца у школи уче Румунски, богослужење на румунском, приступ медијима. То немамо, па смо угрожени. За наш циљ се боримо мирно, путем информисања јавности. Ми смо против тероризма.

- Једна од важних одлука коју смо донели на свом састанку је да не плаћамо ТВ претплату зато што немамо емисије на Румунском - додаје Крачуновић.

Што се финансирања покрета тиче, он каже да је то само од чланарине и од донација.

- Наши људи који раде у иностранству, а има их око 90.000 радо дају новац да штапамо новине, дају нам компјутере, потребне ствари... Нетачно је да нас помаже румунска Влада, то су измишљене речи.

Једино што школује нашу децу бесплатно.

Иначе, Влада Румуније је дала средства за оснивање РТВ Салаш, даје средства за штампа

ње књига чији су аутори Власи са нашег подручја, помаже им код добијања виза.

Иако је

т о
нор-
мал-
но,

наш саговорник не говори о томе.

Иначе, Крачуновић је ухапшен 1987. године и био је 15 месеци у затвору јер је, како каже,

ПОКУШАЈ САМОУБИСТВА ИЗ ЗАСЕДЕ

- Када се једне вечери пре годину и по завршио наш састанак, и када су наши чланови почели да се разилазе, запажена је бомба на аутомобилу једног нашег човека. Бомба је била завезана за кваку, требала је, значи, да убије нашег члана. Не знамо ко ју је поставио, ни зашто - рекао нам је Крачуновић.

Међутим, пар дана након тог догађаја, зајечарска полиција је на конференцији за новинаре саопштила да су открили починиоца. Био је то власник аутомобила, члан "којег је бомба требала да убије"

позивао Румуне да се уједине.

- Ми не носимо оружје. Иако имамо своје Унутрашње обезбеђење, ни они немају оружје.

Р.Т.

Време не лечи ране од стравичног злочина у неготинском селу Јабуковац

ТУГА ДО НЕБА

Мештани се још нису опоравили од шока после масакра Николе Радосављевића који је пушком убио деветоро суграђана. - Каква „Влашка магија“, ради се о болесном човеку који је унесређио село - озлојеђени Јабуковчани нагађањима у штампи

НЕГОТИН – Тмурни облаци и киша која час ромиња а час лије као из кабла, чине да Јабуковац, село удаљено тридесетак километара од Неготина, буде још тужније. Тама и киша као да подесећају на црни петак, 27. јула, када је мештанин Никола Радосављевић (39) ловачком пушком побио деветоро комшија, а још двоје тешко и једног лакше ранио.

Још свеже умрлице, облепљење на огради локалне цркве Вазнесења Господњег, а и на бандерама, по читавом селу, опомињу да су тада трагично настрадали Драгиња Боронгић (55), њен супруг Бранислав (57), Драган Ђорђевић (22), његов отац Вељко (58), Драганова баба и Вељкова ташта Марина Барбуцић (76), Бранислав Бадејевић (30), петнаестогодишњи Срђан Бађикић, Јелица-Перса Банковић (37) и Аника Чогић (62).

- Никада се ово село неће опоравити од туге и несреће коју је изазвао један болестан човек. На жалост, многи су знали да је био болестан, а нису предузели ништа. Пре свега његова породица. Каква „Влашка магија“! То су глупости, које пуне новинске ступце. Ради се о болесном човеку који је унесређио ово село – каже Јован, мештанин Јабуковца, који „не жели да се слика за новине“.

Обичај: Пољење свећа погинулима

У улици Албанске споменице, у којој је смештено шест кућа у којима је, до тог кобног 27. јула 2007. године, живело свих деветоро жртава, у време писања овог текста у тишини су припремали четрдесетодневни по-

ТУЖБА

Деветнаестогодишња Сања Ђорђевић, која је уписала Медицински факултет у Крагујевцу, остала је без брата, оца и баке. Поред бола за изгубљенима, она сада сама мора да обезбеди новац за школовање.

- Многи ми кажу да треба да поднесем приватну тужбу против породице убице, јер нису водили рачуна о његовом психичком стању. Међутим, ја за то немам новаца. Уколико би неки адвокат желео да ми у томе помогне, била бих му захвална – каже Сања Ђорђевић.

СОЛИДАРНОСТ

Мештани села Јабуковца прихватили су иницијативу Савета месне заједнице и одмах после несреће прикупили помоћ за породице настрадалих. Добровољним прилозима Јабуковчани су прикупили по 500 евра помоћи за сваког настрадалог, коју су уручили њиховим породицама.

Општина Неготин је породицама настрадалих уручила једнократно помоћ од по 20.000 динара.

Трагедија: Сања Ђорђевић пали свеће брату, оцу и баки

осим погача са упаљеном свећом, украшених слаткишима, покојницима намењује изворска вода и свеће које се, упаљене, пуштају низ воду.

- Бака ми је говорила да, када буде умрла, ништа од овога не радим. Ипак, ово је нешто друго. Трудим се да испоштујем обичаје, мада мало тога знам. Помажу ми неки рођаци и комшије. Још се нисам опоравила од шока који сам доживела, када сам у једном дану остала без брата, оца и баке – каже деветнаестогодишња Сања Ђорђевић, која је пре неколико година оста-

мен за трагично настрадале.

У дворишту Бађикића, на месту где је убијен петнаестогодишњи Срђан, мајка Изворинка и отац Сениша поставили су мермерну плочу, са уклесаном фигуром сина јединца.

- Туга за сином јединцем се не може описати речима. Мада сам и сам био рањен, те ране нису ништа према болу који осећам. Физички сам се опоравио, али бол коју осећам никада неће престати – каже Сениша Бађикић, отац убијеног Срђана..

Пре одласка на сеоско гробље и ручка који се у кући или дворишту приређује у спомен покојника, њихови рођаци, према вековном обичају, одлазе до сеоског извора Бобота. Тамо се,

ПОМОЋ

Син покојне Јелице-Персе Банковић, деветнаестогодишњи Горан Банковић, који је уписао студије економије у Нишу, примаће месечну помоћ од 100 евра коју ће исплаћивати Љубиша Ђорђевић, власник салона намештаја „Нови стил“, и још 50 евра које ће му исплаћивати Горан Николић, власник фирме „Николић превоз“.

Горан и његова вршњакиња Сања Ђорђевић, која је уписала студије медицине, примаће и стипендију од Народне канцеларије Председника Републике од по 300 евра месечно.

Традиција: Обред на извору

ла и без мајке. Она додаје да је тек чека најтежи тренутак, када због одласка на факултет мора да закључа породичну кућу.

И родбина најмлађег настрадалог Срђана Бађикића била је на извору. Мајка Изворинка, тихо се крстећи, намењује сину погачу, слаткише, воду и свеће. Сузе навиру, као да желе заједно са изворском водом да стигну до њеног Срђана.

Четрдесетодневни помен најмилијима организовале су и породице Бадејевић, Чогић и

Бол: Сениша, отац убијеног Срђана Бађикића

Боронгић. Драган Боронгић, син убијене Драгиње и Бранислава, дошао је из Велса у Аустрији, где ради и живи са породицом, супругом Слађаном и сином Давидом.

- Пре осам година, у саобраћајној несрећи у Мађарској, погинуле су ми две ћерке, а супруга је остала непокретна. А сада, ево, изгубих и родитеље. Не могу да кажем да сам добро познавао Радосављевића, па самим тим ни какав је човек. Ако је болестан, неко је требало да

поведе рачуна о њему – каже Драган Боронгић

Четрдесетодневни помен покојној Јелици-Перси Банковић приредили су њен деветнаестогодишњи син Горан и супруг Чедомир.

- Обичај је да се покојницима приреди један помен у четвртак. Ми смо се определили да управо овај четрдесетодневни буде у четвртак – каже Чедомир Банковић.

Текст и фото : Ж. Р. Драгишић

Још један свирепи злочин у неготинском крају највероватније из користољубља

СТАРИЦА УГУШЕНА ЈАСТУКОМ ?

Ухапшен Ненад В. због основане сумње да је убио Славку Цапуловић из села Душановац

НЕГОТИН – Због основане сумње да је извршио убиство Славке Цапуловић (61) из крајинског села Душановац, припадници неготинске полиције лишили су слободу Ненада В. (28). Он је приведен истражном судији Окружног суда у Неготину, који му је, након саслушања одредио притвор у трајању до 30 дана.

МЕСТО ЗЛОЧИНА: Кућа Славке Цапуловић

Према још увек незваничним сазнањима, несрећна жена је угушена јастуком у својој кући у којој је живела сама, након што је отишла у пензију коју је стекла радом у Аустрији.

Комшије су последњи пут виделе Славку за Светог Илију, а пошто је након тога неколико дана нико није видео, после четири дана позвали су полицију – каже Душан Џамбрић, који се дружи са Славкиним сином Ронијем, али код ње није навраћао.

Ни остале комшије нису се посебно дружиле са Славком.

–Понекад ме је замолила да јој припазим живину и то је све. Пошто је нисам видела неколико дана, то ми је било јако чудно па сам о томе обавестила мужа Ђорђа и комшију Драгана Најдића, који ради у иностранству, али је ту био на одмору. Он је и позвао полицију – каже комшиница Љубинка Ђорђевић. Када је полиција стигла, прона-

шла је закључана врата куће, која су морали да обију. И врата собе у којој је пронађена несрећна жена била су закључана. Полиција је у ходнику пронашла свежањ кључева од којих је један одговара улошку на улазним вратима.

–Већ при уласку у двориште, осећао се јак непријатан мирис, који је указивао на то да је Славка већ неколико дана била мртва – каже комшија Ђорђе Ђорђевић.

Мада су на лешу Славке Цапуловић биле су уочљиве трулежне промене, очигледне су биле повреде на предњим странама оба колена, као и на левој страни стопала. Њен леш је пронађен у лежећем положају, обнажен и са задигнутом спаваћицом и кућним мантилом. У кући није било видљивих трагова преметачине, а полиција је у ташни покојнице пронашла 3.650 евра и 1.500 динара.

Према информацији коју је полицији дао Славкин син Рони, из куће је нестао само њен мобилни телефон.

Иначе, неколико мештана Душановца потврдило је да је осумњичени Ненад В. заједно са још једним радником, у неколико наврата, радио код Славке неке грађевинске радове. Ж.Д.

ЧУДНО СЕ ПОНАШАЛА

Према тврдњама Славкиног сина Ронија, који ради у Аустрији, као и још неких мештана Душановца, које су пренели представницима истражних органа, покојница је имала одређене психичке поремећаје. О томе сведочи и оподатак да јој је „од стране Окружног суда у Флорездорфу у Аустрији, била одузета пословна способност и одређен старалац у циљу заштите њених интереса у правном поступку“.

И неки од мештана Душановца потврдили су да се Славка веома чудно понашала, односно да се „облачила веома чудно, непримерено за њене године“.

Нови случај крађе споменика у Мајданпеку ОДНЕЛИ БИСТУ ДЕВОЈЧИЦЕ

Мајданпек - Са старог мајданпечког гробља недавно је украдена бронзана биста са споменика деветогодишње девојчице, као трећи случај крађе споменика у последњих неколико година.

Мајданпечка полиција, за разлику од претходна два, овај је случај разрешила после само пар дана и саопштила да је кривичну пријаву поднела против Саше М.(25), Марка Ј.(20) и Владана И. (19) из Мајданпека због повреде гроба и крађе споменика, а пронађена је и биста, која је додуше, оштећена и која ће бити враћена.

– Не знам како да назовем овај чин. Није ме брига за повод и пориве. На црном тржишту биста не вреди ни две-три хиљаде динара, али за мене има непроцењиву вредност. – изјавила је Драгана Адамовић, мајка мале Катарине која је пре 24 године трагично настрадала.

Израда такве бисте, тврде упућени коштала би око две хиљаде евра, али тај моменат није био у првом плану за ши року јавност коју је огорчио овај чин:

–Капелу на новом гробљу, лопови су опустошили као торнадо. Поскидали су олуке, сливнике, делове крова све што је било од бакра – каже Зоран Атанасовски, један од огорчених Мајданпечана указујући и на друге примере крађа у граду које лоповима доносе мали ћар, а граду велику штету.

С. Вукашиновић

Вештачењем лекара утврђено КОСАЧ НЕУРАЧУНЉИВ

Вештачењем лекара у Специјалној затворској болници у Београду установљено је да је свирепи убица из Велике Врбице крај Кладова Богосав Исајевић (49) који је 29. јуна косом брутално убио Браниславу Аврамовић (47) комшиницу и блиску рођаку, у тренуцима злочина био неурачунљив.

Неуропсихијатри су, наимае, утврдили да Исајевић болује од параноидне психозе и да "реалност око себе тумачи на болестан начин".

Против Богосава Исајевића, како је речено новинарима у Окружном тужилаштву у Неготину, неће бити подигнута оптужница, него ће му се одредити мера обавезног лечења.

Бранислава Аврамовић

Ц.Б.

KB SECURITY

Вода Николичевске бање одавно чувена по лековитости ПО ЗДРАВЉЕ НА МАГАРЦУ

Локални поштар некада на самару превозио бањску воду до Зајечара, а она је одатле стигла, чак, до Видина и Загреба

Николичево - Вода бање код села Николичева, недалеко од Зајечара, одавно је у народу позната по својој лековитости. Њоме је околно становништво лечило реуму, грозницу, нервне, стомачне, кожне и очне болести. Њена лековитост се надалеко прочула, па је ту долазило и доста људи и из удаљенијих крајева некадашње Југославије.

Међутим, не само да је народ долазио у Николичевску бању ради излечења, већ је њена вода одношена,

бање» бележи казивање о Загрепчанину који је између два светска рата у Бању дошао са великом брадом, јер је на лицу имао велике крaste. После 15 дана купања крaste су се очистиле, а он се обријао. Радостан, отишао је у центар Николичева и испричао да

је обичао велики број лекара и да му нико није могао помоћи осим воде ове бање. Тако се глас о њеној лековитости прочуо по целом Загребу. После овог случаја вода је ношена магарцем

до Зајечара, а затим слата возом до Загреба. Од 60-тих до 80-тих година XX века болесницима из Зајечара, који нису могли да дођу у Бању, воду је балонима свакодневно разносила баба Даница из Николичева и тако зарађивала.

У пријатном дворишту и кући Данице и Сергеја Кржано-

и баба Цвета Костић (лево стоји), са својим магарцем Марком и пријатељима из Николичева и Зајечара. На слици је и псих Мала, који се није одвајао од магарца Марка.

Деда Марко је био поштар тадашње општине Николичево, скоро свакодневно ишао у Зајечар и, као такав, имао много познаника и пријатеља. Али, оно што повезује ову фотографију са Николичевском бањом јесте то што је, носећи пошту, он својим магарцем наручиоцима, за новац, носио и њену воду болеснима ради лечења. Управо

деда Марко је тај који је својим магарцем односио око 100 литара ове воде до Зајечара, а затим је слао возом за Загреб. Интересантно је и то да је магарац Марко тачно знао колико товара може да носи до Зајечара. Ако би се на њега ставило само два литра више, он једноставно не би хтео да крене. Зато је деда Марко, водећи свог магарца, увек и у рукама носио и балон са водом. Често је са њима ишла и баба Цвета, да би, пошто је деда морао да се задржи у зајечарској пошти ради предаје и пријема пошљици, сама одвела магарца до Николичева.

мр Дејан Крстић

Духовна ризница Тимочке Крајине

МАНАСТИР СВЕТА ТРОЈИЦА

Манастир Свете Тројице налази се петнаестак километара југо-источно од Књажевца, на десној обали Трговишког Тимока. У прошлости паљен и уништан, о свом настанку и ктитору оставља само један писани траг који се налази у наосу храма, а пронашао га је и обновио јеромонах Пантелејмон Недељковић, 1848. године. На обновљеној каменој плочи пише:

„Подписани обретох сеј натпис на малтеру, који је непријатељском руком струган, од честих заоста. Да се не би овај споменик изгубио стављам га овде на плочи.

Извољенијем Оца и поспјешенијем Сина и совершенијем Свјатаго Духа, повељенијем деспота Лазара, созида се у лето 6965. (тј. 1457. године), 5. маја.”

Многи историчари сматрају да је то деспот Лазар Бранковић, најмлађи син Ђурђа Бранковића, док Василије Марковић тврди да је црква много старија и да нема разлога идентификовати ктитора са деспотом Лазаром.

О настанку ове цркве постоји и једно предање у народу овог краја, које каже да су је подигли пастири Црновршани. Чувајући своја стада, чобани су једног дана доживели мало чудо. Наиме, стадо које су они терали зауставило се на месту данашње цркве и никако није хтело да пође даље. Пастири то почну поштовати као свето место и реше да ту подигну цркву. Зато оду у своје село, насеку потребну грабу и спусте је низ реку Тимок до овог места, те од те грађе сграде цркву у славу и част Живо-творне и Нераздељиве Тројице.

Манастирска црква је скромних ди-

мензија, саграђена у српско-моравском стилу; иако сиромашне израде, била је у потпуности живописана. Данас се виде само трагови фресака, које су махом уништене средином двадесетог века. Првобитна дужина храма била је око 12 метара, док јој 1874. године за време игумана Пантелејмона, није дограђена припрата, засвођена полукалотом са тропама, а која је срушена 50-тих година 20. века. Иначе, јеромонах Пантелејмон Недељковић, је први познати игуман овог манастира, који је замонашен и постављен за старешину 1836. у својој седамнаестој години. За његово доба уређена је сва црквена имовина, опремљена је манастирска библиотека, набављене су богослужбене књиге којима се и данас служимо. Године 1876. Турци су спалили манастир. У цркви је изгорело све осим каменних зидова, страдао је и конак који је био испред цркве, рађен са десет одељења старинског типа од слабог материјала. Отац Пантелејмон са својом браћијом поново оспособљава манастир за живот, чему свој допринос даје и протосинђел Василијан, један од наредних игумана, који је пострадао од Бугара. Након њега, деценијама су се смењивале старешине покушавајући да оспособе и покрену манастир, што је једино пошло за руком јеромонаху Серафиму и његовом младом братству (тридесетих година двадесетог века). Подигаши и уредивши манастир, они отпочињу рад на изградњи нове, велике цркве. Међутим, са почетком Другог светског рата, прилике се мењају. Манастиру се одузима 500m3 камена и остали материјал припремљен за изградњу цркве, што је употребљено, део

Манастир Света Тројица у Доњој Каменици

за зидање Дома у Доњој Каменици, а остатак за мост недалеко од Горње Каменице. Аграрном реформом одузима се и 50 хектара обрадиве земље и воденица, а браћији остаје само 10 хектара плодне земље

развио.

Трудом и залагањем Његовог Преосвештенства Епископа тимочког Господина Јустина, од 1998. године, доласком првих сестара, манастир поново оживљава.

Установљава се општежитељни поредак, редовна богослужења, послушања, иконописачка и кројачка радионица. Међутим, манастир добија своју праву форму тек 2005. године када је замонашено седам сестара, а за игуманију постављена монахиња Михаила. Пред нашим сестринством је велико уређење светиње у којој живимо, али и постављање духовних темеља за прибежиште онима који желе да свој живот посвете Богу.

НОВО ДОБА МАНАСТИРА СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ

Шездесетих година у овај манастир по први пут долазе монахиње на челу са игуманијом Теодором (+1995), које су одржале и очувале ову светињу, у једном од најтежих периода за нашу Цркву. Захваљујући њима манастир се није затварао, и тиме је омогућен његов каснији

земљи. Својим молитвама, благим саветима, кротошћу и трпељивошћу она много помагаше апостолима Сина свога. У главноме све време до смрти провела је она у Јерусалиму обилазећи често она места, која су је подсећала на велика дела Сина свога. Нарочито је походила Голготу, Витлејем и гору Јелеонску. Од њених дужих путовања помиње се њена посета св. Игњатију Богоносцу у Антиохији, посета св. Лазару четвородневном, епископу Кипарском, посета Св. Гори коју је она благословила, и бављење у Ефесу са св. Јованом за време великог гоњења хришћана у Јерусалиму. У својој старости она се често молила Господу и Богу своме на Јелеонској гори, на месту Вознесења Његова, да је што пре узме из овога света. Једном приликом јави јој се архангел Гаврил, и објави јој, да ће кроз три дана бити упокојена. И даде јој ангел Божиј једну грану палмову, која ће се носити при њеном спроводу. С великом радошћу она се врати дому пожелевши у срцу, да још једном у овом животу види све апостоле Христове. Господ јој испуни ову жељу, и сви апостоли, ношени ангелима и об-

лацима, наједанпут се сабраше у дом Јованов на Сиону. Са великом радошћу виде ова свете апостоле, охрабри их, саветова и утешу; по том мирно предаде дух свој Богу без икакве муке и болести телесне. Апостоли узеше ковчег с телом њеним, из кога излазаше ароматни мирис, и у пратњи мноштва хришћана пренеше у врт Гетсимански у гробницу св. Јоакима и Ане. Од злобних Јевреја заклањаше их облак по промислу Божјем. Неки свештеник јеврејски, Атоније, дохвати рукама ковчег у намери да га претури, али у том часу ангел Божји одсече му обе руке. Тада он завапи апостолима за помоћ, и би исцељен пошто изјави своју веру у Господа Христа. Апостол Тома беше изостао, опет по Божјом Промислу, да би се тако опет открила једна нова и преславна тајна о Светој Богородици. Трећег дана стиже и он, и пожели да целива тело Свете Пречисте. Но када апостоли отворише гроб, нађоше само плаштаницу, а тела на беше у гробу. Тога вечера она се јави апостолима, мноштвом ангела окружена, и рече им: "радујте се, ја ћу бити с вама навек". Не зна се тачно, колико стара беше Богородица у време успенија свога, али преовлађује мишљење, да је била прешла 60 година свога земног века.

О БОГУ И О ЉУДИМА

Благо човеку који не ропће на страдање, него испитује узрок своме страдању.

Свети Владика Николај охридски и жички

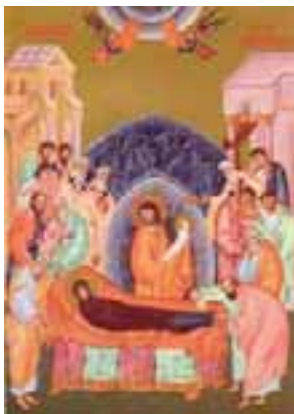
ПОНАШАЊЕ У ЦРКВИ

Када изађемо из храма, не заборавимо да смо и даље православни хришћани, па се тако понашајмо и у свакодневном животу.

ПРАЗНИЦИ УСПЕНИЈЕ

ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Успеније Пресвете Богородице. Господ који је на Синају заповедио петом заповешћу: поштуј оца свога и матуру своју, показао је примером Својим, како треба поштовати родитељку своју. Висећи на крсту у мукама Он се сети Матере Своје и показујући на апостола Јована реч јој: жено ето ти сина! По том рече Јовану: ето ти матере. И тако збринувши Своју Мајку Он издахну. Јован имаше дом на Сиону у Јерусалиму, у који се настани и Богородица и оста да живи до краја својих дана на

Бољевачка „кукурузијада“ кулинарски вашар уз трубаче под Ртњем ПРОЈА НАС ЈЕ ОДРЖАЛА

Бољевац - Прва „кукурузијада“, одржана ове године у Бољевцу, била је прилика да се, уз печеног вола и трубе, окупе сви љубитељи природе. Показало се да је идеја о одржавању ове манифестације била пун погодак, јер се претворила у незаборавно дружење преко хиљаду људи из Тимочке крајине и Поморавља. Задовољан је организатор Драган Балашевић, власник познатог мотела „Ртањ“.

Поред традиционалне кухиње, роштиља и печења, гости су могли да пробају и стотину врста јела, које су тимочке домаћице припремиле за прву „кукурузијаду“. О кукурузу и јелима од њега је било речи и на округлом столу који је организовао Завиша Јанковић, витез кулинарства са овог мотела.

- Иако је давно стигао из Мексика, кукуруз је наша национална храна, јер су наше вискрене домаћице од њега направиле неколико стотина јела, која по хранљивости и укусу свакако надма-

Победнице: Даница Хорват и Славка Јанкуић из Бора

Најлепша: Драгана Петровић, у средини

шују све хамбургере и чизбургере, заједно - рекао је Милијан Стојанић, такође витез кулинарства.

У надметању за Ракину трубу, од шест оркестара из читаве Србије победио је млади Вељко Остојић из Злакусе код Ужица, најбољи трубач-омладинац је Драган Аметовић из Бојника, а у пионирској конкуренцији је победила Данијела Миленковић из Ариља. Меморијалну Стару Влајну, пред Ракиним спомеником у Лукову, одсвирао је Драган Аметовић, у присуству родбине и наследника популарног трубача.

Хајдучки дани на мотелу Ртањ не би били комплетни да није било избора хајдучких лепотица. Овога пута је титулу најлепше понела Драгана Петровић из Бора.

♦ Р. Миладиновић

Донација Холанђана хендикепираним малишанима у Кладову ОБРАДОВАЛИ БОЛЕСНУ ДЕЦУ

Супружници Јоке и Боб Хилдебранд из Албасердама у Холандији, власници компаније "Сигма", која се бави производњом боја за бродове, даровали су Друштво за помоћ особама ометеним у развоју „Нада“ у Кладову дигиталном видео и фото-опремом, лепо програмом и прибором за рад ликовне радионице.

Ц.Б.

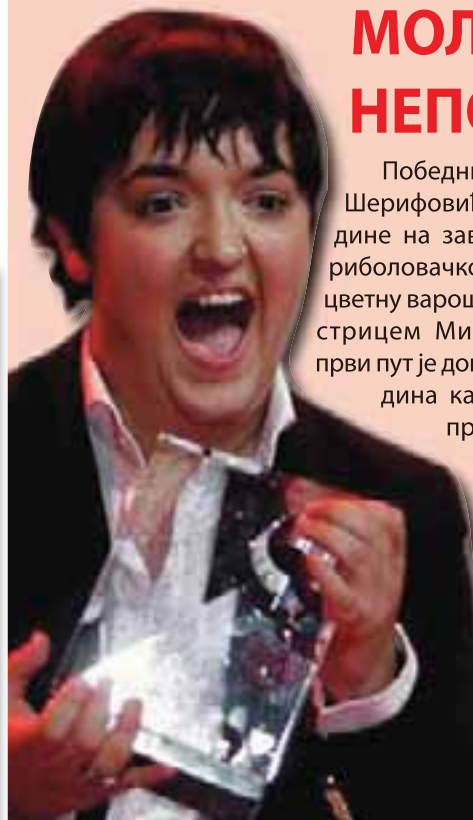
Певачица Марија Шерифовић доживела прву љубав у Текији

МОЛИТВА ЗА НЕПОЗНАТОГ

Победница „Евросонга“ Марија Шерифовић наступила је и ове године на завршној вечери великог риболовачког сабора у Текији. У ову цветну варошицу у „срцу“ Ђердапа, са стрицем Миланом Шерифовићем, први пут је дошла још пре неколико година као девојчица. Тада се и први пут заљубила.

- И прошле године сам рекла интересанту ствар, да сам се овде у Текији први пут заљубила. То је стварно истина. Ако ме се тај човек сећа и ако је међу вама, волепа бих да ми се јави – рекла је Шерифовићева

♦ С. Б.

На овогодишњој „Златној бућки Ћердапа“ уловљен сом капиталац

ГРДОСИЈА У КОТЛИЋУ

Текија.- Тријумфом такмичарског пара Живојин Кесеровић – Горан Миливојевић (Текија-Кладово), у Текији је завршена 24. међународна „Златна бућка Ћердапа“ која је окупила 150 такмичара у 75 посада из свих крајева Србије, Републике Српске, Мађарске и Русије. Лепо време, одличан улов, бројне пратеће манифестације и неколико хиљада посетилаца из земље и иностранства обележили су овогодишњу „Златну бућку“, манифестацију за коју живи ова мала ћердапска варошица.

У два такмичарска дана од шест ујутру до 12 сати, 68 посада колико је изашло на овај необичан мегдан уловило је 167 сомова тежине 748,7 килограма. Најубедљивији били су лањски победници Кесеровић – Миливојевић који су уловили невероватних 113,4 килограма, али и највећег сома икад уловљеног на бућки, грдосију међу овим речним грабљивицама од 27,5 килограма и 167 центиметара:

Током „Златне бућке“ одржана су и бројна пратећа дешавања, а није изостао ни традиционални котлић. Рибљу чорбу припремали су такмичари из свих крајева Србије, а најбољу у конкуренцији 37 куvara био је Сомборац Мирко Воћкић. У малобројној, али јакој конкуренцији изабрана је мис „мокра мајца“, у бројнијој одлучен је победник у брзом испијању пива.

С. Вукашиновић

Синдикат за смену директора РТБ Бор

ВРБОВ КЛИН НА ТЕНДЕРУ

БОР – Самостални синдикат металаца Србије за Борски округ, на чијем челу се налази Звонко Живаљевић, покренуо је иницијативу да се смени в.д. ген. дир. Борског басена Миодраг Цонић. Живаљевић истиче да је Цонић показао неспособност у досадашњем раду, као и то да је приклоњен политичким опцијама, што за раднике РТБ-а никако није добро.

- Пре него што је окончан први тендер за приватизацију РТБ-а, Цонић је говорио како је румунска компанија „Купрум“ добра и тада је био задовољан развојем догађаја. Знамо да су Румуни одустали од куповине Басена, и сада Цонић изјављује како „Купрум“ и сличне компаније нису за РТБ. То је лицемерство и неспособност. Синдикат на чијем сам ја челу тражи Цонићеву смену и не желимо да тај човек води компанију и у другом тендеру - истиче Звонко Живаљевић.

- Ниво производње уопште није повећан, свеукупна ситуација у компанији је врло лоша и поврх свега руководство истиче да ће све стати до краја године ако не буде улагања. То вам је исто као да капетан брода упозорава путнике да ће брод потонути. Цонића треба склонити и довести човека од акције – додаје Живаљевић .

Д.С.

Звонко Живаљевић

Заветина Огњена Марија у зајечарском насељу Вишњар

СВЕТИЊА ПРОТИВ НЕСРЕЋА

Зајечар - Последњих неколико година у безименој (али не малој) улици у приградском зајечарском насељу Вишњар десило се десетак великих несрећа („саобраћајке“, самоубиства, велике повреде из нехата ...), у којима су становници изгубили животе или били тешко повређени. Због тога се, у нади да ће се недаће прекинути, дошло на идеју да се оснује свето место на којем ће се мештани ове улице окупљати и, уз резање славског колача и упаљене свеће, молити за здравље и напредак.

Овогодишњу прославу обреда су, у присуству мноштва народа, обавила два свештеника – протојереј Игор Ивковић и јереј Вања Ковачевић. Колачар је био Јовица Милосављевић, а дужност колачара за следећу годину прихватио је Бранче Манојловић, у мезета (сестриног мужа) Љубише Траиловића, дародавца земљишта за изградњу цркве. И ове године се светковина наставила уз богату трпезу и весеље.

мр Дејан Крстић

Због суше „полуделе“ цене на борској и пијацама широм Крајине

ПАПРИКА ЗЛАТА ВРЕДНА

Домаћице страхују да ће их само спремање ајвара коштати пола просечне пензије ће бити папрено и за оне из града. Па ко воли, нек изволи. Зимнице ће бити, али ће она много више коштати него прошле године. И није згорег поменути да ће бити и оних који ће зимницу ове године прескочити. Купиће тек по коју теглу ајвара у продавници: кажу да ће тамо бити јевтиније.

БОР – «Добар дан, баба, пошто парадајз и паприка?» «Синко, и парадајз и паприка су ти 40 динара, а врло брзо могу бити 100 динара! Купуј што пре. «Како, баба, 100 динара, па то је много скупо.» «Шта, бре, скупо, бога ти твога! Уби суша, уби град, мене уби врућина, вода пресушила, а ти си сад дошао ту да ми причаш како је скупо. Ајде продужи.»

Овакви разговори продаваца и муштерија свакодневица су на пијацама Тимочке крајине. Поврће је скупо због суше и града, који је неколико пута ударио уз јак ветар. Сељаци немоћни, продају оно што је мало родило, и то по папреним ценама. И док човек шета пијацом, сасвим је логично да ће себи у једном моменту поставити питање – колико пара ће бити потребно за припремање зимнице?

- Сваке године припремим око двадесетак тегли ајвара, десетак тегли киселих паприка и мало мешане салате. С обзиром на то да је цена паприке сада 40 динара и да ће бити још и већа, рачунам да ће ми бити потребно око 2.000 динара. И, одмах да вам кажем, бацила сам поглед на рафове у продавници и видела да ајвар кошта 130 динара, паприка је јевтинија. То значи да је нешто мало скупље, а када урачунам струју и све остало што ми је потребно, још ће испасти да ће ме припремање зимнице скупље коштати. Међутим, ја сам стара домаћица која је навикла да спрема зимницу. Мени није да уштедим, једноставно ја не могу а да не припремим сама, јер укус ми никада неће бити исти.

Тако ћу се, ипак, одлучити да мало више потрошим и да моја породица једе квалитетније – каже за "Тимочанина" Јелица Милић из Бора.

Сличног мишљења је и Гроздана Варагић. Ако је сада паприка 40-50, ценим да ће за 15 дана бити 70-80, па и више. То значи да ће ми за 50 килограма требати 4.000. Скупо, али моји укућани су навикли да целу зиму имају ајвар и све остало. Искрено, спремање зимнице у мојој породици је постало традиција која се неће прекинути док сам ја жива. Једноставно не могу да замислим да одем у продавницу и да купим ајвар сваки пут када то пожелим.

Слично је и са киселим

МЛАЂЕ ПРАКТИЧНИЈЕ

С друге стране, домаћице које представљају млађу генерацију, размишљају сасвим другачије.

- Искрено, не уживам у припремању ајвара и остале зимнице. Још сада, када сам чула да би само спремање могло бити скупље од куповине ајвара у продавници, па наравно да ћу отићи у продавницу и купити неколико тегли. Чист рачун, а и укус је одличан, већ сам пробала – каже Јасна Микуловић, млада домаћица.

Д. Стојадиновић

НАПЛАЋУЈУ МУКУ

Свој став, наравно, имају домаћице, али исто тако га имају и они који продају на пијаци. И сличан је ставу љупке баке са почетка приче.

Сви су они уложили, суша је готово све уништила, и сада треба наплатити то.

- Башта ми је уз сам Тимок. Имам систем за наводњавање и водом сам заливао до сада и башту и остале културе. Свестан сам да без воде не бих могао и признајем да се нисам много мучио. Али сам исто тако свестан да ће на пијачним тезгама бити врло мало паприке, парадајза и свега што је потребно за зимницу. Зашто бих ја онда спустио своју цену? Има код мене, и то квалитетно, али то кошта, бато! - каже Славко Јепурановић из Шарбановца.

купусом. Мислим да никада не бих могла да купим кисео купус у продавници.

Закључак је, дакле, да ће ово бити папрена јесен. Рекли бисмо, као што је било папрено лето за сељацима, тако

Предплатите се на

За вас

0 динара

данас

За
10

плаћених бројева
добијете

12

Ваше 4 предности:

- Два бесплатна броја
- Испорука листа на жељену адресу
- Гарантоване цене целе године
- Коришћење ексклузивне понуде за претплатнике

ПОНУДА РЕЗЕРВИСАНА ИСКЉУЧИВО ЧИТАОЦИМА КБ ТИМОЧАНИНА

Вратити у затвореној коверти са маркицом и назнаком "за претплату" на: КБ Тимочанин, ТПЦ Краљевица бб, ламела б, 19000 Зајечар

ДА, претплаћујем се на лист "КБ Тимочанин" за 0 динара данас.

Уплатићу износ од 480 динара уместо 576 динара, за претплату на 12 месеци и добићу мој први број за 21 дан.

ПОТПИС

УПЛАТА ПО
ПРИЈЕМУ
ПРЕДРАЧУНА

Подаци о претплатнику:

Име: _____

Презиме: _____

Адреса: _____

Телефон: _____

e-mail: _____

ПАС УЈЕО ЂАКА

Првака Давида Стојановића луталица угризла у школском дворишту. Чопори права напаст, отимају деци ужину из руку

НЕГОТИН – Трећег дана нове школске године, у поподневним сатима, седмогодишњег Давида Стојановића, ученика првог разреда најстарије неготинске Основне школе „Вук Караџић“, на поласку кући, у школском дворишту, ујео је пас луталица.

- Била сам у шоку када ми је пријатељица, чије је дете у истом одељењу са мојим, рекла да је Давида ујео пас. На сву срећу, била сам близу школе, па сам, трчећи, брзо стигла у школско двориште. Затекла сам учитељицу Душицу, њене колегинице и директорку школе како испирају и чисте рану на Давидовој ноzi – каже Биљана Стојановић, Давидова мајка, наглашавајући да она нема ништа против животиња, али да њено дете и сва друга деца треба да буду заштићена.

У неготинском Здравственом центру Давиду је санирана рана, али ће, по препоруци лекара, наредних неколико дана морати да пије антибиотике.

- Давид је редовно вакцинисан, тако да се надам да неће

бити проблема, као и да ће рана брзо зацелити. Више ме брине његово психичко стање. Мада је васпитаван да воли животиње, поготову псе, сада је према њима јако обазрив и заобилази их у широком луку – каже Давидова мајка, изражавајући огорчење што дугогодишњи проблем паса луталица у Неготину не може да се реши.

Тај став дели и Давидова учитељица Душица Ђурђић, која не може да схвати да су пси луталице просто „окупирани“ школ-

КОМИСИЈА

У марту ове године формирана је Комисија за збрињавање паса луталица, а и из општинског буџета у те сврхе издвојено је три милиона динара. Не зна се како су те паре потрошене, али на неготинским улицама све је више паса луталица. Преоцењује се да бар неколико стотина нема власника и лутају у чопорима неготинским улицама, па и онима око школа и вртића.

Агресивни: Луталице у дворишту школе

ско двориште, па деца не могу да се играју нити да безбедно иду кући.

- Дан пре него што је Давида ујео пас, одржала сам састанак и скренула пажњу родитељима да морају да чекују децу, јер у дворишту и око школе, као и у читавом граду, има доста паса

луталица. На жалост, само дан касније, мали Давид је, пошавши кући, био жртва једног од њих – каже Душица Ђурђић, учитељица 1/1 ОШ „Вук Караџић“, наглашавајући да је било случајева да пси отимају децу ужину из руку.

Забринутост за безбедност

Мајка: Биљана Стојановић

Директорка: Радица Дамњановић

деце исказује и директорка школе Радица Дамњановић, која је на овој функцији од почетка нове школске године.

- Била сам изbezумљена када су ми јавили да је Давида ујео пас. Овај проблем мора хитно да се решава, јер деца треба да се играју и буду

безбедна у школском дворишту. Обавестила сам све надлежне институције у граду, укључујући и представнике локалне самоуправе, који су обећали да ће учинити све како би деца била заштићена – каже директорка ОШ „Вук Караџић“.

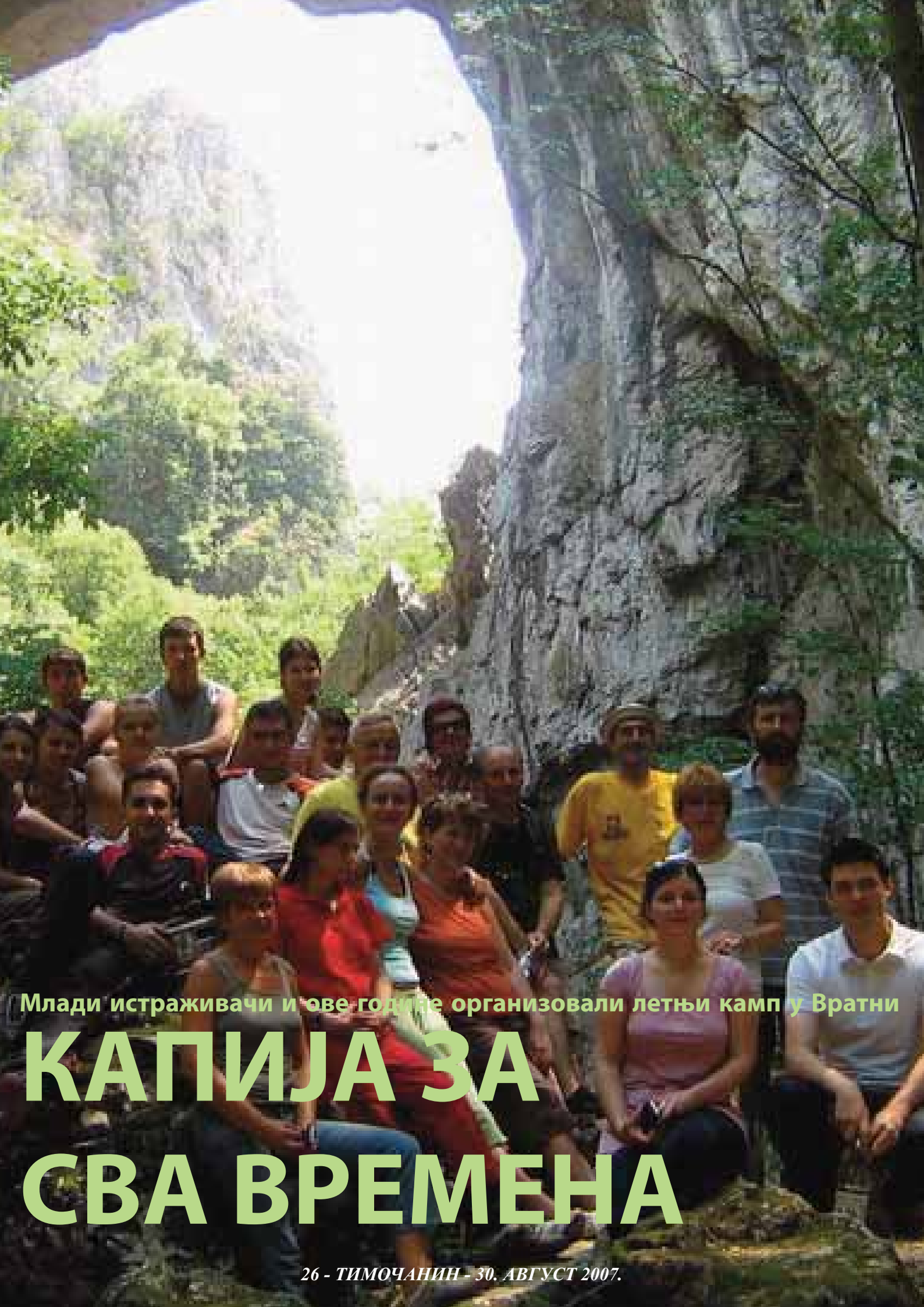
◆ Текст и фото : Ж. Р. Драгишић

Тражили помоћ: ОШ „Вук Караџић“

Учитељица: Душица Ђурђић

Млади истраживачи и ове године организовали летњи камп у Вратни

КАПИЈА ЗА СВА ВРЕМЕНА

Настављено проучавање биљног света једне од најлепших зелених оаза у Србији

НЕГОТИН – Четврти Еко камп “Вратна 2007”, у организацији Еколошког друштва „Бадем” из Неготина, окупио је, у две смене, двадесет и четворо младих истраживача из неготинских средњих школа. Они су и ове године наставили са проучавањем биљног света једног од најлепших природних локалитета у Србији.

За организацију овогодишњег Еко кампа, као и ранијих година, био

да сазнају нешто више о комуналном отпаду и отровима – каже Данило Петровић, професор биологије и председник Еколошког друштва.

Стручно руковођење и овогодишњим Кампом било је поверено мр Данијели Аврамовић, са Факултета заштите животне средине из Ниша, док је

НОРВЕЖАНИН ОДУШЕВЉЕН

Јун Клакегг, који живи у родном граду Ослу, као велики заљубљеник у природу, није скривао одушевљење лепотама Вратњанских капија.

- Ово је за мене била прилика да упоредим природне лепоте моје Норвешке и овога што сам могао да видим у овом делу Србије. Мада сам покушавао, нисам могао да се сетим да у Норвешкој постоји нешто слично Вратњанским капијама. Међутим, тамо није овако топло, има више водопада и много мање загађења природе - каже Јун, додајући да му, ипак, не би било много тешко да се навикне на живот у Србији.

је задужен Данило Петровић, професор биологије и председник Еколошког друштва „Бадем”, а помогла је локална самоуправа, уз помоћ Еко фонда општине Неготин, као и многобројни спонзори из овог краја.

- Наставили смо са проучавањем биљног света и до сада смо регистровани око 420 биљних врста, мада смо ове године због суше и високих температура имали доста проблема. Посебну пажњу смо посветили сакупљању лековитог биља, а организовали смо и две едукативне радионице, током којих су учесници Кампа били у прилици

ментор и стручни руководица, као и ранијих година, био др Новица Ранђеловић, биолог, професор Природно математичког факултета у Нишу.

- Ово је прави пример како треба презентовати драгуље природе и непревазиђену лепоту коју је природа стварала хиљадама година. Уједно, нетакнута природа локалитета Вратна треба да нас опомене да морамо да је сачувамо, а то значи

да најпре треба да је упознамо. Флора овог подручја је веома специфична, јер овде могу да се сретну ретке биљне врсте, из времена терцијара. Мада је ове године вегетација, због суше и високих температура, прилично поранила, успели смо да попишемо још неке биљне врсте, тако да их сада имамо преко 400 – каже професор др Новица Ранђеловић, биолог-еколог са ПМФ у Нишу и главни ментор Еко кампа „Вратна 2007”.

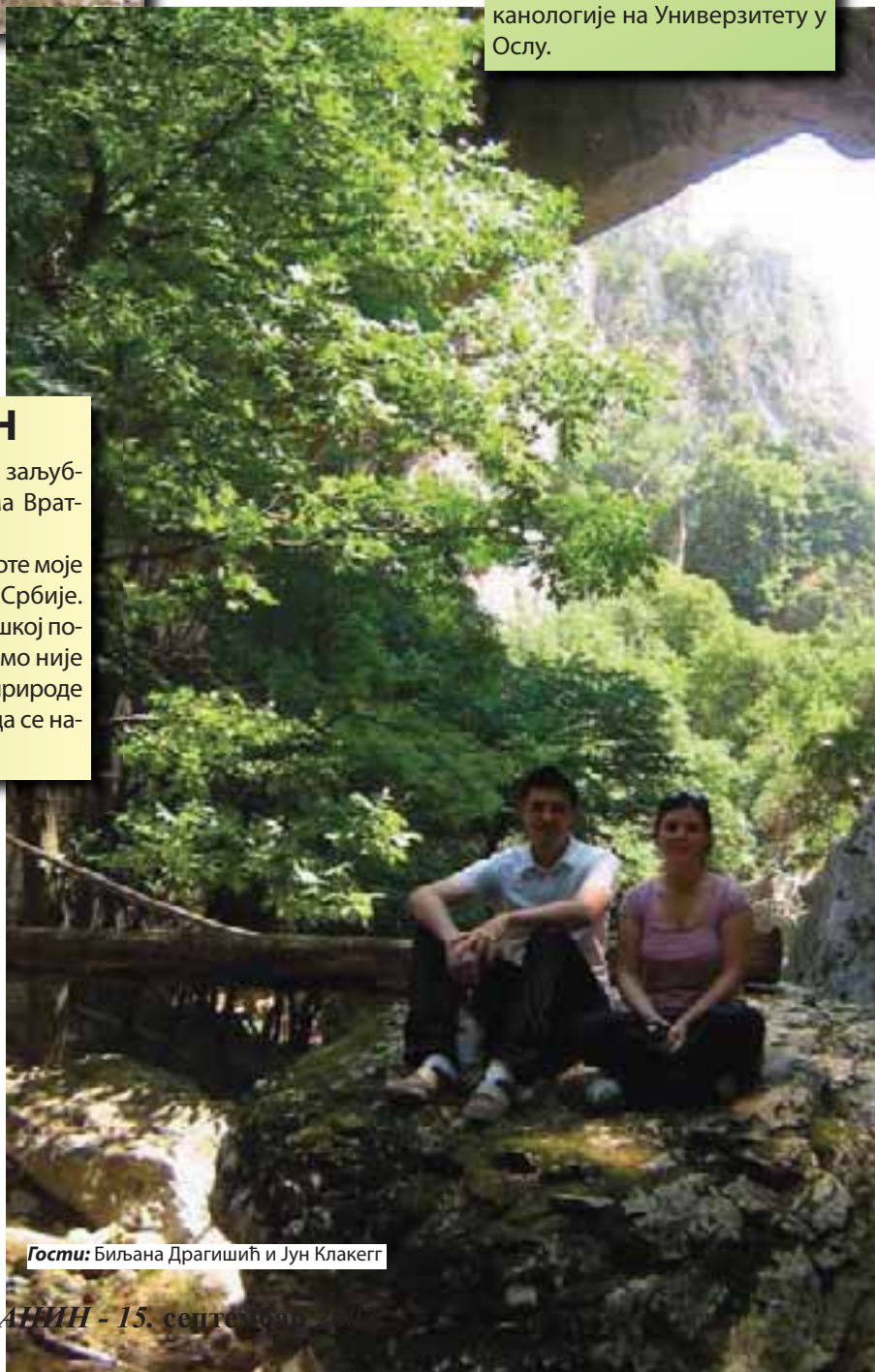
Млади неготински истраживачи окупљени на Еко кампу „Вратна 2007” и ове године су један дан посветили својим гостима, које су упознали са јединственим геоморфолошким спомеником природе – Вратњанским капијама.

Текст и фото : Ж. Р. Драгишић

НЕВИЂЕНА ЛЕПОТА

Међу многобројним љубитељима природе из Неготина, ове године, гости Кампа били су и двоје младих који су допутовали из Осла, главног града Норвешке.

- Мада је ово мој родни крај, тешко ми је било да се привикнем овако високе температуре. Радо сам се одазвала позиву мог бившег професора биологије, Данила Петровића, да са пријатељима проведем дан у Вратни. И у Ослу, где тренутно живим, користим сваку прилику да слободно време проведем у природи, која је, као и овде предивна – каже Биљана Драгишић, студент Балканологије на Универзитету у Ослу.

Гости: Биљана Драгишић и Јун Клакегг

Коначно ће почети експлоатација кривовирске воде ОСВЕЋЕНА ПО ДРУГИ ПУТ

На изворишту Бук – Лозица, постављен камен темељац фабрике за флаширање питке воде, капацитета 200.000.000 лит.

После вишегодишњег одлагања, прве флаше питке кривовирске воде наћи ће се ускоро на столовима домаћинстава, и то не само у Србији већ и у Либији и Француској. Ово су обећали Мића Јовановић, ректор Мегатренд универзитета, и Бора Драгићевић, директор Евроакве, финансијери изградње новог објекта испод Ртањ-планине, крај изворишта речице Лозице, чије име носи и оближњи манастир. Да је

ова вода, просечне температуре од осам степени Целзијуса, благодотворна, знало се од давнина, јер су сточари сокобањског краја, баш на овом месту затражили да се сагради богомоља, јер су приметили да се један изнемогао коњ, који се нашао у близини изворишта, опоравио за свега неколико дана, пошто је пио воду са Лозице.

И верници, који су се крај манастира окупљали о Светом Архангелу, користили су ову

воду за пиће, а многи су је и кућама носили. Иницијативу да се вода испита и понуди на флаширање, још пре петнаестак и више година, покренула је тадашња Радна организација "Бољевац", па се јавио један италијански партнер, који је пристао на улагања за отварање фабрике воде. У присуству свештеника зајечарских, обављено је и освећење изворишта, али се даље није макло, јер су наишле санкције међународне заједнице, уведене према нашој земљи.

- Да није било санкција и економске кризе, ова вода би

ИМА ГВОЖЂЕ

- Технолошка испитивања су показала да је вода са извора Бук–Лозица једна од најисправнијих у Европи, без икаквог присуства натријума, са примесама гвожђа, што анемичним и старијим особама, као и спортистима, може добро доћи. Истовремено, за оне који неће укус гвожђа, технолошким поступком ће се производити напитање нормалног укуса - објашњава Мића Јовановић будућу производњу. Он такође истиче да ће домаће тржиште, као и тржиште Француске и Либије, моћи да рачуна на 150-200 милиона литара годишње.

Камен темељац: Прву лопату бацио је Милутин Мркоњић

ПИЛИ ЈЕ И ВЕРНИЦИ

И верници, који су се крај манастира окупљали о Светом Архангелу, користили су ову воду за пиће, а многи су је и кућама носили. Иницијативу да се вода испита и понуди на флаширање, још пре петнаестак и више година је покренула тадашња Радна организација "Бољевац", па се јавио један италијански партнер, који је пристао на улагања за отварање фабрике воде. У присуству свештеника зајечарских, обављено је и освећење изворишта, али се даље није макло, јер су наишле санкције међународне заједнице, уведене према нашој земљи.

већ била на многим трпезама широм света - каже Војислав Вијоровић, један од иницијатора експлоатисања воде са Ртња.

Много је воде од тада отекло Тимоком до Црног мора, а многи су партнери долазили и одлазили необављена посла. Посао су, коначним договором, завршили садашњи инвеститори Мића Јовановић, ректор Мегатренд универзитета, и Бора Драгићевић, руководилац "Евроакве", који су у присуству представника свих осам тимочких општина положили камен темељац за фабричку халу, површине хиљаду квадратних метара, која је већ купљена и биће постављена за месец-два, чим бетонска основа буде сазрела.

Прве лопате бетона у теме-

ље нове фабрике су бацили Милутин Мркоњић, потпредседник Скупштине Србије, и Божин Јовановић, најстарији познати привредници, а њима су се придружили Бора Драгићевић и Мића Јовановић.

- Крајње је време било да и неразвијена општина Бољевац добије неки од објеката који ће запослити бо радника - истакао је Мркоњић, а слично мишљење дели и др Небојша Марјановић, председник Бољевца.

Иначе, пре почетка изградње нове хале под Ртњем, воду је освештао Јеврем Богдановић, свештеник бољевачки, и то је било друго освећење кривовирске воде. Надајмо се и последње!

Радослав Миладиновић

ВЕСТИ

Нови начелник Борског округа ГРАЂАНИ ПРЕ ПАРТИЈА

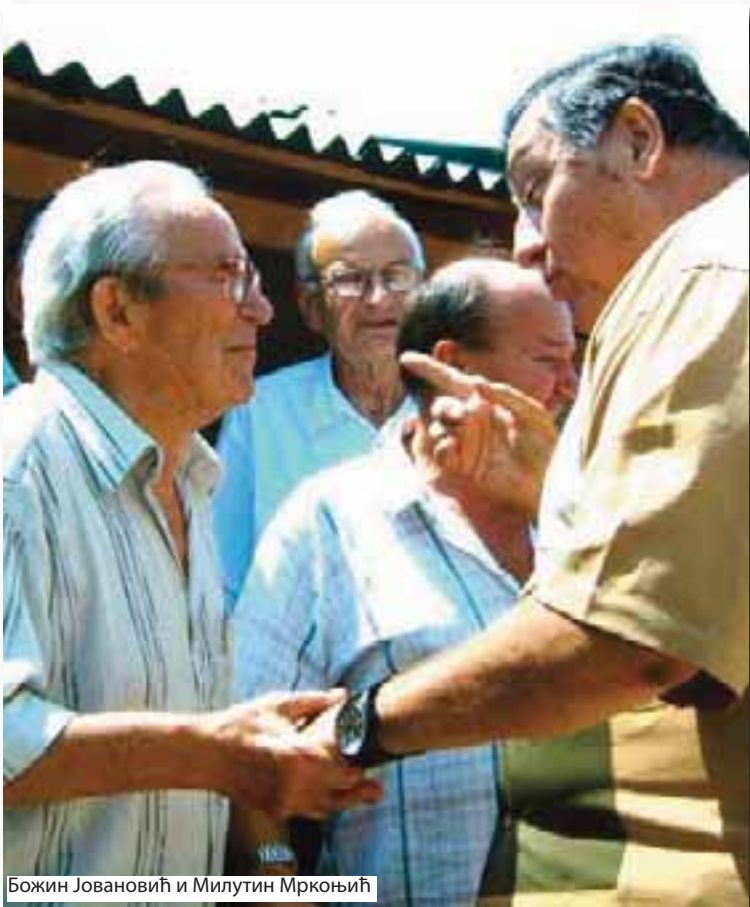
БОР/НЕГОТИН – Економиста из Неготина Синиша Пуљецовић, који је недавно именован за начелника Борског округа, најавио је много бољу сарадњу са свим општинским лидерима овог дела Србије, без обзира на страначку припадност.

- Поверење које су грађани Бора, Неготина, Кладова и Мајданпека дали својим председницима општина, за мене је обавеза да ту вољу грађана поштујем. Због тога ће наша будућа сарадња бити много чвршћа како бисмо што брже проналазили решења од користи за Борски округ – рекао је Синиша Пуљецовић, додајући да ће се трудити да та сарадња буде и веома транспарентна.

Приликом свог првог сусрета са представницима медија Борског округа новоименовани начелник је обећао и много бољу сарадњу са новинарима, наглашавајући да ће се трудити да будуће сусрете са „седмом силом“ организује на туристички атрактивним дестинацијама у све четири општине.

- Желим да и на тај начин, заједничким снагама, промовишемо туристичке потенцијале које има Округ Бор. Надам се да ће тај квалитет бити препознат од стране грађана Србије, али и наших људи који, тренутно, живе и раде у иностранству. Од њих имам јасан сигнал да они желе да улажу у источну Србију, али да не препознају адекватну подршку државних институција. Моја намера је да то, заједничким радом, променимо – рекао је Синиша Пуљецовић, који је у седишту Борског округа у Бору организовао и скроман коктел за представнике медија.

Ж. Д.

Божин Јовановић и Милутин Мркоњић

Осмо коло лиге "IPSC" (практично пушчање) КУП ФЕЛИКС РОМ

Међу 120 такмичара стрелачку вештину припадници елитних јединица жандармерије и зентативци у гађању и припаднице лепших

Зајечар - Демонстрација моћи, снаге и врелине могла је да се види, а да не палите своје мале тв пријемнике, и у нашем граду. На западној тврђави одржано је такмичење 8. и 9. септембра у практичном пуцању (I.P.S.C.).

Око 120 такмичара, 120 ентузијаста, одмерили су снагу и умеће на осам стејџа. Успех у овом спорту, како каже један од протагониста, није само у победи над ривалом већ у томе да се сваки стрелац саживи са својим пиштољем. Нема омиљених оружја, потребна је контрола, концентрација и брзина ... Импазантно окупљање, помисли би да је у питању римејк Неретве, али реч је о спорту, који има све карактеристике екстремних, бар што се

тиче усхићења, а алтернативе за осећај после испаљеног метка - нема.

Велики број играча из скоро свих наших градова, чланови многобројних I.P.S.C. тимова и припадници елитних јединица војске, полиције и жандармерије на окупу били са нашим репрезентативцима, којима за десетак дана предстоји одлазак на европско првенство у Француску.

Организатор, I.P.S.C. клуб Зајечар, угостио је и такмичаре из Бугарске. У разговору са њима сазнали смо да код њих још не постоји наш степен организације, бугарска асоцијација постоји тек две годне и јако је тешко добити лиценце за такми-

цање) на стрелишту на Краљевици

МУЛИЈАНА 2007

ну демонстрирали рије, војске, репре- тег пола

нења. Али, када су овако масовне манифестације у питању, није тешко доћи ни до Зајечара. Одлична увертира пред шампионат старог континента! - видно су биле одушевљене комшије са друге стране Старе планине.

У седмом колу I.P.S.C. купа Србије биле су успешне и даме, што доказује да овај спорт није само за мушки део популације. Ипак, на Балкану смо и број жена у нашој репрезентацији је знатно мања него у другим европским земљама. Како једна од учесница, Маја Јовановић, и сама каже: „Пријатељи су ми често говорили да су за мене варјаче, а не пиштољи

изнад 9мм,

али упорним радом и подршком клуба није тешко бити успешан.“ Међу такмичарима смо пронашли и Милицу Ђермановић из Лесковца, којој ће Зајечар и Куп Феликс Ро-мулиана остати у најљепшем сећању, јер је по први пут учествовала. Перспективна осамнаестогодишњакиња прави је доказ да девојке попут Ларе Крофт постоје и изван холивудских профила. Има пуну подршку другарица и родитеља, тренира кик бокс, припрема се за Полицијску академију и, како каже: “адреналина никад довољно”. Тинејџер високог калибра!

Следеће, 8. коло биће у Лесковцу и са сигурношћу можемо да кажемо да се овај нови спорт на нашем подручју полако, али сигурно, пење на лествице успешних спортова Србије.

Милан Станојевић

Резултати са такмичења

“STANDARD”

сениори:

1. Михајловић З.
2. Никетић Д.
3. Кундовић М.

екипно:

1. Делта САЈ
2. Жандармерија
3. БДСФ Бугарска

“OPEN”

сениори:

1. Чолић Н.
2. Медић Д.

“PRODUCTION”

сениори:

1. Станковић Ђ.
2. Митровић В.

екипно:

1. МУШ БООМ
2. Делта САЈ
3. Кобре

жене:

1. Врбић А.
2. Јасеновић Б.
3. Ђермановић М.

ОД 15. СЕПТЕМБРА

Стари правац,
нова екипа,
нова
периодичност!

СТО ГОДИНА СКАУТСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ У СВЕТУ

Пре сто година тачније 1. августа 1907. године енглески генерал Стивенсон Смит Баден Пауел је по повратку у Енглеску, после опсаде тврђаве Менфикт у енглеско –пурском рату, где је користио дечаке за одређене војне задатке схватио да се они одговорно понашају. На острву Браунси одржао је експериментални логор за дечаке различитих друштвених слојева. По завршетку тог логора написао је познату књигу „ИЗВИЂАЊЕ ЗА ДЕЧАКЕ“ која је преведена у тридесетак земаља. Тај дан се слави као поћетак извиђачке односно скаутске организације. Тим поводом одржан је Светски Џамбори у Енглеској на коме је преко четрдесет хиљада скаута из целог света. У српском континенту учествовало је и пет чланова Одрета извиђача „Ђорђе Симеоновић“ из Зајечара.

У нашој земљи тадашњој Краљевини Србије доктор Милош Поповић основао је прву извиђачку чету у Београду 1911. године. У Зајечару је 1927. године на иницијативу М. Гајића и његових другара из 7. разреда Гимназије основан је Стег односно Одред извиђачки и планински. За време другог светског рата престала је да ради скаутска организација. На иницијативу Сергеја Крајгера 1953. године обнавља се рад скаутске организације код нас и ствара се организација Савез извиђача Југославије. Широј земљи формирају се одреди, па је у Зајечару 19. децембра 1955. године формиран Одред извиђача „Ђорђе Симеоновић“, који спада у

ред најбољих одреда у оној Југославији, па и сада у Србији. За успешни рад добија највећа одликовања и признања. Велики број чланова Одрета су веома уважени у

васпитањем и образовањем младих, који мир, слогу и љубав међу људима негују на конкретним акцијама, које се одрђжавају

најчешће у природи.

Обавеза садашњих чланова, да кроз непрекидне активности поред извршавања основних циљева васпитања младих кроз игру, да се анимирају бивши успешни чланови и симпатизери у остваривању циљева и програма извиђачке организације. То извиђачка организација може и хоће, а хоће и може јер то годинама ради, јер како рече Душко Радовић: „Извиђачи су бела, лепша страна живота“.

ПРАВИЛО ИГРЕ СУДОКУ:

Попуните табелу тако да сваки ред, свака колона и сваки 3 x 3 блок садржи бројеве 1 до 9.

Лаки

3	9		1	6	4			
			9		5			
1	4		5		8	7		
6	8	7	3					
		5	2	1	9			
			5	9	4		3	
	7	4		2		9	8	
		3		5				
1	2		7		3		6	

Средњи

		6	4	1				
5				8				3
				9				5
	5	7				3	4	
3	1			7		2	6	
6	2					7	1	
9			6					
1			3					9
			2	5	4			

Тешки

			9	5	2	1		
			7	1	3		8	
	6	4					3	
7			5				4	
2							6	9
8	6	2	9					
9	3	6	8					

АФОРИЗМИ

*
ИЗГЛЕДА ДА НЕ
ЗНАЈУ ШТА РАДЕ,
АЛИ ЗНАЈУ ШТА
ХОЋЕ!

*
НЕДОСТАЈУ НАМ
ПРАВИ ЗАБАВЉАЧИ,
ПА НАС ЗАБАВЉА КО
СТИГНЕ.

Аутор:
Живојин Драгишић

Ако, од понуђених шест ликових, са десне стране, пронађете три одговарајућа (по облику и распореду слова) и сместите их са леве стране, треба да добијете познату мисао руског књижевника Антона Павловича Чехова.

	А	С	Т	С	Е		Е
М		Ж	Е	О	Д	У	
	Т	И,			А	С	
М	О		Е	С	А	М	
И	З	Г	У	Б	И	Т	И

1 О
Ч Е
2 Ж
О Н
Н О У З
О Н
4 Ж
5 З Е О
О 6 Ч
И О

Тимочанин	Незабо- жити		Амјерка држава	Порто- риктист у Христа- тини	Летна големина	Орло слова	Животи Фридрих	Грчка у Грбице	Савес- тајна Крсто	Д. Ђ.	Урбој из преслов. полюф.	Уштор, шабљина	Налом у Беогу
Васла уштор, Косина							Гробница, пострија Делом побе						
Налом Шабо- лска побе					Село у об. Истиви Васла Богосла								
Грумина, Или					Јак встар на мору Дивлар, www.4.gov				Павла по мила И				
Грумина, Истиви				Неуверен Или Љ					Архиви, Забора Сил				
Павла мечовина			Неуверен Или Или						Мило мечовина Врста јем. вела				
Грумина, Карло				Јетро у Шабојне И. С.					Неуверен Бавина, Клар				
Неуверен Бавина, Ср. Јуван Рад								Врста мечовина Клар					
								Васла, Врста (Или)					

АНАГРАМ

Наш књижевник :

ВИБ ЂУТОЛОГА ДРАМИ
И његови романи :

- " ОЛАДИ ВОЂЕ ЗЛА "
- " ОТИ БИРАЈ БОЉЕ "
- " ЗВЕНИ ВУКО "

Ваше решење је:

Наш књижевник :

И његови романи :

-
-
-

HOTEL ZLATNIK
11080 Zemun
Slavonska 26
Serbia

tel. +381 (0)11 316 7511
fax. +381(0)11 316 7235
e-mail: office@hotelylatnik.com
www.hotelylatnik.com

БЕСПЛАТНИ МАЛИ ОГЛАСИ

Огласи

телефоном, факсом, СМС-ом, е-маилом, поштом или лично

КБ Огласи

Тржно пословни центар Краљевица бб, ламела б, 19000 Зајечар
kboglasi@kbgrupa.com

Тел: 019/ 432 561; 064/ 5 111 755; Факс: 019/ 433 644

БЕСПЛАТНИ МАЛИ ОГЛАСИ

КБ ОГЛАСИ

Тржно пословни центар Краљевица бб, ламела б
19000 Зајечар

kboglasni@kbgrupa.com

тел. 019/ 432 - 561; 064/ 511- 1755

факс: 019/ 443 - 644

КБ Огласи

7. КАМИОНИ И АУТОБУСИ

ПОНУДА

Камион марке Застава
650.

Тел. 063/ 831 7217

Камион марке MAN са
трамбус кабином,
кипер, регистрован на
9 тона.

Тел. 064/ 407 5889

Минибус ТАМ 130 А8
32+1, 1981 годиште,
регистрован до
08.2008. Цена 5000
евра или замена за ауто
уз доплату.

Тел. 065/ 910 1010

Мерцедес Бенс 813 са
утоварном рампом.

Тел. 063/ 742 1050

Мерцедес Бенс 11-13.

Тел. 063/ 742 1050

Полу приколица кипер
Када, Италијанска.

Тел. 063/ 742 1050

ТАМ 130 сандучар
т р а м б у с ,
алуминијумски сандук,
може и у делове.

Тел. 063/ 742 1050

8. МОТОРИ

ПОНУДА

PIAGO, 1990 годиште,
125 кубика, странац.
Цена 300 евра.

Тел. 065/ 910 1010

Honda NSR 49 кубика,
1990 годиште, странац,
6 брзина, водено
хлађење, спортски
модел. Цена 600 евра

Тел. 065/ 910 1010

JAWA 350 twin sport,
1990 годиште у добром
стању. Цена 300 евра.

Тел. 065/ 910 1010

Веспа

Уамна скутер
четвороточкаш, нов,
невожен. Мозе замена
за ауто.

Тел. 063/ 452 572

9. БИЦИКЛИ

ПОНУДА

Дечији бицикл.

Тел. 019/ 436 700

064/ 473 3496

Мушка бицикла. Звати
након 19:00 сати

Тел. 019/ 423 548

11. АУТО-ДЕЛОВИ

ПОНУДА

Ауто приколица за
терет.

Тел. 062/ 562 865

Ауто приколица.

Тел. 063/ 166 4155

Интеркулер за Opel
Corsu 1,3DT.

Тел. 064/ 666 2435

18. МАШИНЕ И АЛАТИ

ПОНУДА

Абрихтер. Звати након
19:00 сати

Тел. 019/ 423 548

Машину за израду
мрежастог плетива.

Тел. 062/ 406 130

Машина за дување
пластике Арбург. 40 гр.
Година производње
1979.

Тел. 064/ 189 8516

Машина за сечење
лајсни под углом марке
ANHEL. Звати након
19:00 сати

Тел. 019/ 423 548

Машина за
производњу тоалет
папира у ролни.

Тел. 064/ 286 3598

Машина за
производњу тоалет
папира.

Тел. 063/ 166 4155

Мала пећ за печење
керамике. Звати након
19:00 сати

Тел. 019/ 423 548

1. ЗАПОСЛЕЊЕ

ПОТРАЖЊА

Тражим посао као
Машински техничар
или водоинсталатер,
поседујем и дозволу Б
категорије.

Тел. 064/ 232 6305

Тражим посао возача,
имам Б категорију.

Тел. 019/ 415 302

064/ 460 1080

Књиговођа са
догодишњим радним
искуством тражи
посао, поседујем и
возачку дозволу Б
категорије.

Тел. 019/ 432 367

Израђујемо бизнис
планове, као и инвестиционе
пројекте, по методологији
Фонда За Развој Републике
Србије. Анализу тржишта као
и економско-финансијску
анализу. Нека Ваша идеја
постане стварност.

Тел. 063/ 400 032

3. УСЛУГЕ

ПОТРАЖЊА

Чувала бих дете у
преподневним часовима.

Тел. 019/ 429 998

063/ 787 9795

Вршим поправке
санитарних уређаја: бојлере,
ВЦ шоља, судопера и осталу
санитарију.

Тел. 019/ 415 302

064/ 460 1080

6. АУТОМОБИЛИ

ПОНУДА

Fiat Bravo 1.9 JTD,
2001 годиште, фул
опрема, сем коже.

Тел. 063/ 423 751

Fiat Punto 1,2 ELX
1994. Годиште, стране
таблице. Цена 1300,00
евра.

Тел. 063/ 843 4158

Fiat tipo 1.6, година
производње 1988.
стране таблице. Цена
600,00 еура.

Тел. 063/ 843 4158

Ford escort, 1998
годиште, сива металик
боја, регистрован до
30. јула 2008, фул
опрема. Цена 4500
евра.

Тел. 063/ 463 979

Ford escort 1.6-16V,
1993 годиште.

Тел. 063/ 839 7730

Југо 45, 1984 годиште,
регистрован.

Тел. 019/ 23 915

Југо 45, 55, Застава
1 0 1, 1 2 8. Половни
делови. Продаја.

Тел. 064/ 212 2251

Lada Samara 1300
кубика, 1991 годиште,
боја трула вишња, троје
врата, стање одлично.
Цена 1100 евра.

Тел. 063/ 653 339

064/ 234 3701

Lada Niva, повољно.

Тел. 063/ 453 410

Lada Niva 1984 годиште,
нерегистрована.

Тел. 064/ 278 3196

Mazda 323, Sedan
1998. год. у деловима.
После 18 часова.

Тел. 019/ 549 824

063/ 823 8357

Mercedes 123 200D,
1981 годиште. Цена
1500 евра.

Тел. 019/ 426 378

064/ 260 6400

Opel Astra 1.7 TD,
произведена у
децембру '94. Екстра
стање. 2 x Аир Баг,
серво, аларм, блокада
мотора, централна
брана на даљински,
шибер, музика, нове
гуме, регистрована до
децембра 2007.

Тел. 063/ 817 4163

Opel Omega 2.0 I
регистрован до 5.2008.

Тел. 064/ 278 3196

Peugeot Boxer 2 TD,
1999 годиште, теретни
у изузетном стању.

Тел. 019/ 416 663

Polonez 1986 годиште,
мотор изванредан,
ентеријер нов,
нерегистрован, може
замена.

Тел. 030/ 583 621

064/ 211 6881

Polu 1989 годиште,
цена по договору.

Тел. 062/ 442 466

Opel cadet 1600 кубика
1985 годиште, уграђен
плин.

Тел. 064/ 318 4041

ПОТРАЖЊА

Купујем добро очуван
Mercedes 190 D, или
Golfa 2-3 са 5 врата.

Тел. 019/ 425 666

063/ 620 222

ПОНУДА ЕКСКЛУЗИВНИХ КУЋА И СТАНОВА

Поверите нам Ваше некретнине. Продаћемо их брзо, квалитетно и ефикасно.

СТАНОДАВЦИМА УСЛУГЕ БЕСПЛАТНЕ!

Тржно-пословни центар
Краљевица 66 ламела 6
www.kbgrupa.com
тел. 019.432.561
факс 019.443.644

ОГЛАСНИ ПРОСТОР
ЗА ВАШУ КУЋУ

KB GROUP

ЕКСКЛУЗИВНО

ЕКСКЛУЗИВНО

ЕКСКЛУЗИВНО

ЕКСКЛУЗИВНО

ЕКСКЛУЗИВНО

За детаљније информације дођи лично.

ЗА ВАШ ДОМ ПУН ВЕДРИНЕ

KB НЕКРЕТНИНЕ

JIM B

KEPI BLANC
club

KENTUCKY ST
GROUP